

NOV/DEC 2008

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXXIII, No. 11-12

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA – THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA – THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Pastoral Letter 2008, +NATHANIEL, Archbishop</i>	3-4
<i>Bishop Jonah of Fort Worth Elected Metropolitan of All America and Canada</i>	5
<i>Financial Report</i>	5, 9, 17,18
<i>15th All-American Council a Watershed Event for Orthodox Church in America</i>	6-9
<i>Metropolitan Jonah: "The Orthodox Church in America – Vision, Vocation, Mission, Identity</i>	10-11, 18
<i>The Creator Becomes a Creature, Hieromonk Calinic (Berger)</i>	12
<i>Parastas for Bishop Policarp at 50th Anniversary of His Falling Asleep, V. Rev. Fr. Remus Grama</i>	13
<i>Bishop Policarp Remembered</i>	14
<i>Clergy Changes</i>	14
<i>Orthodox Brotherhood Conference 2008, Dan Miclau</i>	15
<i>OCMC's New Missionary Candidate to Romania</i>	15,16
<i>Episcopate Council Meets</i>	16
<i>Stanitz / AROY Scholarship Recipients</i>	17
<i>Graduates – Nicholas J. Jones</i>	18
<i>Orthodox Events in Cleveland</i>	18
<i>"... Or is Under a Priestly Ban ...", Archimandrite Roman Braga</i>	19, 20
<i>SVS Press Title "Father Arseny" Reaches Thousands of U.S. Prisoners</i>	20
<i>Architect Haralamb H. Georgescu, Very Rev. Dr. Remus Grama</i>	21

Romanian

<i>Scrisoare Pastorală la Nașterea Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului Nostru Iisus Hristos 2008 I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel</i>	22-23
<i>Episcopul Jonah de Fort Worth a fost ales Mitropolit al Întregii Americi și al Canadei</i>	24, 31
<i>Al 15-lea Consiliu al Bisericii Ortodoxe în America, un eveniment deosebit pentru Biserica Ortodoxă în America</i>	24-27, 31
<i>Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Jonah: "Biserica Ortodoxă în America – Viziune, Vocație, Misiune, Identitate"</i>	28-29
<i>Cuvânt de Suflet - Decembrie 2008, + IRINEU, Episcop Vicar</i>	30
<i>Colindul Bradului, Dumitru Ichim</i>	31
<i>Sfințirea Bisericii Sfânta Cruce din San Jose, California, Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu</i>	32
<i>Sfințirea Bisericii Sfinții Împărați Constantin și Elena din Lilburn - Atlanta, Georgia, Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu</i>	33
<i>Educarea Creștină a Familiei – Noiembrie, Maica Preoteasă</i>	34, 36
<i>Educarea Creștină a Familiei – Decembrie, Maica Preoteasă</i>	35-36

HIERARCHAL SCHEDULE

September 26-27. Chicago, IL. Holy Nativity. Pop Wedding Rehearsal and Service of Holy Matrimony.

September 27-28. Merrillville, IN. Descent of the Holy Spirit. Saturday: Great Vespers. Supper. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 100th Anniversary.

October 3. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Met with Bishop Iustin of Maramures.

October 4-5. Falls Church, VA. Protection of Holy Mother of God. Saturday: Great Vespers. Banquet for 20th Anniversary. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Eugene Wang as Subdeacon. Luncheon.

October 9-12. San Jose, CA. Holy Cross. Friday: Vespers. **Saturday:** Consecration of New Church and Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Bishop Iustin of Maramures (Romania) and Bishop Irineu. Ordination into Holy Diaconate of Nicolae Lapustea by Bishop Irineu. Banquet. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Ordination into Holy Diaconate of Florin Lapustea by Bishop Iustin.

October 13-16. San Jose, CA. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod Meeting.

October 16-19. Lilburn, GA. Sts. Constantine & Helen. Friday: Vespers. **Saturday:** Consecration of New Church. Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Bishop Petroniu of Zalau (Romania) and Bishop Irineu. Ordination into Holy Diaconate of Ionut Preda for Descent of the Holy Spirit Parish, Ridgewood, NY. Banquet. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

October 23-27. Fort Qu'Appelle / Regina, SK. Romanian Orthodox Deanery Centre. Canada Deanery Meeting. ARCOLA & Brotherhood of Canada Annual Conferences.

October 31-November 2. Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 15th Anniversary.

November 3-7. Phoenix, AZ. Clergy Retreat.

November 8-9. Palm Springs, CA. Sts. Michael & Gabriel. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 20th Anniversary.

Cont. on page 12

PASTORAL LETTER 2008

+

NATIVITY OF OUR LORD AND GOD AND SAVIOR JESUS CHRIST

Christ is born! Let us glorify Him!

“Let us sound the cymbal; let us shout aloud in songs. The revelation of Christ is now made manifest; the preaching of the prophets have received their fulfillment.”

Vespers, Tone 4, 24th December

Reverend Clergy, Venerable Monastics and Devout Faithful of our God-protected Episcopate:

*“May God our Father and the Lord Jesus Christ send you grace and peace,” (I Cor.1:3)
and from us, fatherly love and hierarchal blessings!*

Beloved Spiritual Children in Christ,

Indeed, “Let us sound the cymbal: let us shout aloud in songs. The revelation of Christ is now made manifest: the preaching of the prophets have received their fulfillment. For He of whom they spoke, foretelling His appearance in the flesh to mortal men, is born in a holy cave and laid as a babe in a manger, and as a child He is wrapped in swaddling clothes.”

On the Forefeast of the Nativity of Christ, “Christmas Eve”, this hymn is sung immediately after the psalm verses, “Lord I have called to you.” Psalm 140 was composed by King David. It continues this way: “Lord, I have called to you, hear me; hear the voice of my prayer when I call to you, hear me O Lord. Let my prayer come before you like incense, the raising of my hands like an evening sacrifice.” This Psalm is sung at every Vesper service.

David cried out not only because he was confessing his sinfulness, but primarily because he was acknowledging that alone, he could not overcome his waywardness; and therefore, he cried out to the Lord in prayer. Man, who is weak, seeks the guidance of Him who is mighty, and although made in the image of God, man cannot overcome and control his weakness except with the grace of God. Every man since Adam has “called out” to the Lord for Him to show mercy to him; every man waited for the Christ, the Only Lover of Mankind, the Merciful, to come into this world to guide him unto the way of truth and eternal life.

The hymn reminds us of the prophecies in the Old Testament which foretold the coming of the Messiah, the Savior, the Anointed One, the Christ of God, Jesus the Only-begotten of the Father before all ages and in time of the Holy Spirit and the Virgin Mary. What was foretold was that the Messiah would come in the flesh to live in this world, to redeem us from the ancestral curse and to lead us to His everlasting kingdom.

In the Service of the Royal Hours, we hear prophets speak about the coming of the Messiah. Each of the four prophecies has something to add to the description of the Christ. In the First Hour, from the mouth of the Prophet Micah (5:2-4), we learn that it is in Bethlehem that the ruler of Israel shall come forth, “whose goings forth have been told of old, from everlasting.” By this, we understand that this ruler is not a temporary one but one of everlasting existence, and that “He shall be great unto the ends of the earth.” There has never been a king “unto the ends of the earth,” and no ruler can claim this except for the Messiah, Christ Jesus.

In the Third Hour, the Prophet Jeremiah (3:23-29) states: “Afterward did He show Himself upon earth, and conversed with men;” and he continues, “O Israel, happy are we: for things that are pleasing to God are made known unto us.” Who other than the eternal Christ, Jesus of Nazareth, has shown Himself on earth and conversed with men? We sing in the Matins, “God is the Lord and has revealed Himself to us. Blessed is He that comes in the name of the Lord.” The Lord Jesus has revealed the heart of the Father

and the Holy Spirit to us. Remember that at Christ's entrance into Jerusalem, the people cried out: "Hosanna! Blessed is He that comes in the name of the Lord!" (Mark 11:10). Jesus came down from the heavens to make known to us the things that are pleasing to God, and most of all His love for us and His plan of salvation.

The reading of the Sixth Hour is from the Prophet Isaiah (7:10-16; 8:1-4) who tells us that God gives mankind a sign. "Behold, a virgin shall conceive, and bear a Son, and shall call His name Immanuel," which means "God is with us." Again, only Jesus Christ can be the one who is born of a virgin, unmarried woman and who is "God-with-us." Every Christian should read the entire prophecy of Isaiah which richly foretells of the coming of the Messiah. Here the meaning of "God is with us" refers not simply to the ever-presence of God, but "of His appearance in the flesh to mortal men."

The last prophecy is from Isaiah (9:6-7) read in the Ninth Hour. Hear what he says: "For there is a child born for us, a son given to us, and dominion is laid on His shoulders; and this is the name they give Him: Wonder-Counselor, Mighty-God, Eternal-Father, Prince-of-Peace. Wide is His dominion in a peace that has no end, for the throne of David and for his royal power, which He establishes and makes secure in justice and integrity. From this time onwards and forever, the jealous love of God Sabaoth will do this."

Here Isaiah names this child "Mighty-God!" He calls Him "Eternal-Father!" In the first he calls Him "God" and in the second "eternal." Only the Lord Jesus claims divinity, to be God, eternal, and mighty and shows Himself to thus be by His resurrection from among the dead. Isaiah reminds us that dominion over all is His and that this dominion rests in a peace that has no end! Only Christ says: Peace I bequeath to you, My own peace I give you, a peace the world cannot give, this is My gift to you (John 14:27), for Jesus only is the Prince of Peace!

The child is called "Eternal-Father!" What child can be called father until he has offspring? Truly, again, only Christ who is from all eternity is eternal and also father to all, for by His death and resurrection, He is the New Adam, giving us a new birth through water and the Spirit! Whereas the Old Adam brought forth sin and death, so the New Adam has brought forth forgiveness and eternal life!

The title of "Wonder-Counselor" describes the work of the Messiah, Jesus. He has come from above to speak to us of what is in the Father's heart. He has come to guide us, to counsel us, to lead us if we would only go with Him along the few days of our earthly sojourn. The gentle and good shepherd does not force his lamb to go with him but coaxes him to come; and trusting, the lamb goes and thus comes to love his shepherd.

So, too, we know the Good Shepherd from the writings of the Prophets, from the Apostles, from the Holy Fathers, and from the witness of their lives. We gladly go with Him, first to the lowly manger in the cave, then on to the Temple to hear Him speak with authority, and further on to witness the innumerable miracles and hear His life-giving sermons, until we find ourselves standing under the cross, looking up at this Mighty-God, this Eternal-Father, the great Wonder Counselor who is the Prince of Peace. He it is whom we lay in a cold, dark tomb, only to find that after three days, it is empty, and He appears in our midst and then leads us out of the old Jerusalem to the mountain from where He is taken up before our eyes, so as to send down the gift of the seal of the All Holy Spirit to prepare us for His awesome Second Coming!

Dearly Beloved in Christ,

Look around the sanctuary and see the icons of the prophets, of the evangelists, the apostles and saints! Stand aright and hear their words ringing through the centuries before the Messiah, during His sojourn among us and until His Second Coming! Let us gather with these great servants of God who foretold His coming and also with those who were His primary witnesses, joining all the saints who through the ages are pleasing to God, and let us "sound the cymbals, shout aloud in songs for the revelation of Christ is now made manifest;" and let us, too, rejoice with the archangels and angels, the seraphim and cherubim and cry out: "Christ is born! Let us glorify Him!"

**Christ is born! Glory Him!
The Messiah is among us! Let us go forth and receive Him!**

**+ NATHANIEL, Archbishop of Detroit
The Romanian Orthodox Episcopate of America**

BISHOP JONAH OF FORT WORTH ELECTED METROPOLITAN OF ALL AMERICA AND CANADA

PITTSBURGH, PA [OCA Communications] — On Wednesday, November 12, 2008, His Grace, Bishop Jonah of Fort Worth was elected Archbishop of Washington and New York and Metropolitan of All America and Canada at the 15th All-American Council of the Orthodox Church in America.

His Beatitude, Metropolitan Jonah was born James Paffhausen in Chicago, IL, and was baptized

into the Episcopal Church. While still a child, his family later settled in La Jolla, CA, near San Diego. He was received into the Orthodox Church in 1978 at Our Lady of Kazan Moscow Patriarchal Church, San Diego, while a student at the University of California, San Diego. Later, he transferred to UC Santa Cruz, where he was instrumental in establishing an Orthodox Christian Fellowship.

After completing studies at UCSC, James attended St. Vladimir's Seminary, graduating with a Master of Divinity degree in 1985 and a Master of Theology in Dogmatics in 1988.

He went on to pursue studies towards a Ph.D. at Graduate Theological Union in Berkeley, but interrupted those studies to spend a year in Russia.

In Moscow, working for *Russkiy Palomnik* at the Publishing Department of the Moscow Patriarchate, he was introduced to life in the Russian church, in particular monastic life. Later that year, he joined Valaam Monastery, having found a spiritual father in the monastery's Abbot, Archimandrite Pankratiy. It was Archimandrite Pankratiy's spiritual father, the Elder Kyrill at Trinity-St. Sergius Lavra, who blessed James to become a priestmonk. He was ordained to the diaconate and priesthood in 1994 and in 1995 was tonsured to monastic rank at St. Tikhon's Monastery, South Canaan, PA, having received the name Jonah.

Returning to California, Fr. Jonah served a number of missions and was later given the obedience to establish a monastery under the patronage of St. John of Shanghai and San Francisco. The monastery, initially located in Point Reyes Station, CA, recently moved to Manton in Northern California, near Redding. During his time building up the monastic community, Fr. Jonah also worked to establish missions in Merced, Sonora, Chico,

Eureka, Redding, Susanville, and other communities in California, as well as in Kona, HI.

In the spring of 2008, the Holy Synod of the Orthodox Church in America elevated Fr. Jonah to the rank of Archimandrite, and he was given the obedience to leave the monastery and take on the responsibilities of auxiliary bishop and chancellor for the Diocese of the South.

Bishop Jonah's episcopal election took place on September 4, 2008, at an extraordinary meeting of the Holy Synod of Bishops. Earlier in the summer, his candidacy was endorsed by the Diocese of the South's Diocesan Council, shortly after Bishop Jonah had participated in the diocese's annual assembly.

Bishop Jonah was consecrated Bishop of Fort Worth and Auxiliary Bishop of the Diocese of the South, at St. Seraphim Cathedral, Dallas, TX, on Saturday, November 1, 2008. Consecrating hierarchs included His Eminence, Archbishop Dmitri of Dallas and the South, Locum tenens of the Metropolitan See; His Grace, Bishop Tikhon of Philadelphia and Eastern Pennsylvania; His Grace, Bishop Benjamin of San Francisco and the West; and His Grace, Bishop Alejo of Mexico City and the Exarchate of Mexico.

Metropolitan Jonah will be installed by the OCA's Holy Synod of Bishops at St. Nicholas Cathedral, Washington, DC, on December 28, 2008.

May the Lord bless His Beatitude, Jonah, newly-elected Metropolitan of All America and Canada with many years of fruitful service in His Holy Vineyard.

Originally published at <http://www.oca.org> on November 12, 2008.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Cornel & Sharon Ivascu , Franklin, MI	\$300.00
Drs. Jeffrey & Felicia Ivascu O'Connor , Birmingham, MI	\$250.00
Dr. Natalia Ivascu , New York, NY	\$250.00
Paul & Silvia Teodorescu , Salinas, CA	\$200.00
(IMO Fr. George & Valeria Teodorescu)	
John & Mary Vilcu , Griffin, SK	\$200.00
Richard C. Grabowski , Jackson, MI	\$100.00
M/M Michael Kalugar , Madison Heights, MI ...	\$100.00
Lawrence & Katherine Oana , Akron, OH	\$50.00
Mary Pana , Regina, SK	\$40.00
Thrisia Pana , Regina, SK	\$30.00

GENERAL DONATIONS

Holy Cross , San Jose, CA	\$3,600.00
--	------------

Cont. on page 9

15TH ALL-AMERICAN COUNCIL A WATERSHED EVENT FOR ORTHODOX CHURCH IN AMERICA

PITTSBURGH, PA [OCA Communications] – From Monday, November 10 through Thursday, November 13, 2008, members of the Orthodox Church in America gathered in Pittsburgh, PA, for the Church’s 15th All-American Council. Over 600 delegates and 200 observers attended the Council, which opened with a Service of Thanksgiving celebrated by His Eminence, Archbishop Dmitri of Dallas and the South, *Locum Tenens* of the Metropolitan See. During his opening address at the Council’s first plenary session, Archbishop Dmitri stressed the need for all members of the Church to recommit themselves to the OCA’s vision, which is driven by Christ’s Great Commission to “go and make disciples of all nations.”

Council participants also heard a greeting at the opening session from His Grace, Bishop Tikhon of Philadelphia and Eastern Pennsylvania and *Locum Tenens* of the Archdiocese of Western Pennsylvania. At this session, greetings also were read from His Eminence, Metropolitan Hilarion, First Hierarch of the Russian Orthodox Church Outside of Russia [ROCOR], by Archpriest Alexander Lebedev of ROCOR’s department of inter-Orthodox relations.

A key item on Monday evening’s agenda was a discussion of the Town Hall Meetings held in the summer of 2008 in preparation for the Council. His Grace, Bishop Nikon of Boston, New England, and the Albanian Archdiocese, reviewed the Town Hall process and objectives. He stated that the hierarchs and Preconciliar Commission members who took part in the meetings clearly experienced the pain, hopes, and concerns of the clergy and faithful in attendance. Bishop Nikon shared his hope that the Town Hall Meetings, together with the All-American Council, would be instrumental in the healing that is necessary in the OCA at this time. Following Bishop Nikon’s remarks, a question and answer session began, during which Council delegates presented written questions to the hierarchs. Members of the Holy Synod began responding to the questions at that session, offering additional responses the following day.

Monday’s session ended with the celebration of Compline with the Canon of Repentance and a meditation on repentance delivered by Bishop Tikhon, who stressed the importance of understanding one’s own brokenness in light of Christ’s Passion and Resurrection. It is the reality of the Lord’s death and rising again, he said, that gives context and strength in the face of all suffering.

The second day of the Council, November 11, 2008, opened with a hierarchical Divine Liturgy concelebrated

by Archbishop Dmitri, Bishop Tikhon, and His Grace, Bishop Alejo of Mexico City and the Exarchate of Mexico. At the end of the Liturgy, in honor of Veterans Day in the USA and Remembrance Day in Canada, both of which fall on November 11, the hierarchs and military chaplains celebrated a Memorial Litiya for those who had fallen in battle and veterans of military conflicts who had entered eternal rest.

Later in the morning, Council participants were saddened to learn that the Archpriest Stephen Karaffa, rector of Saints Peter and Paul Church, Burr Ridge, IL, who was attending the Council, had fallen asleep in the Lord shortly after the conclusion of the Divine Liturgy. At the beginning of Tuesday afternoon’s session, Bishop Tikhon served a Memorial Litiya for the repose of his soul.

On Tuesday afternoon, Council delegates discussed the report and recommendations of the OCA’s Special Investigating Committee [SIC] that was charged with looking into past financial mismanagement at the OCA Chancery. His Grace, Bishop Benjamin of San Francisco and the West, SIC chair, and other members of the committee moderated these sessions, during which other hierarchs sat among the faithful rather than at a head table. Council participants engaged in a frank, open, and respectful dialogue about the SIC’s work, conclusions, and recommendations.

On Tuesday evening, Council participants heard reports from three of the four OCA Chancery administrative team members — Archpriest Alexander Garklavs, Chancellor; Archpriest Eric G. Tosi, Secretary; and Archpriest Andrew Jarmus, Director of Ministries and Communications. Each officer summarized their written reports. The fourth administrative team member, Priest Michael Tassos, Treasurer, gave his report on Church finances on the afternoon of Wednesday, November 12.

At the end of the day, Council delegates and observers heard responses from OCA hierarchs to a number of the written questions presented to the Holy Synod the previous evening. Among the hierarchs offering responses was Bishop Nikon, who spoke of the need to nurture unity within the Church and stressed that this internal unity was critical before unity with other Orthodox jurisdictions could become a reality. His Eminence, Archbishop Nathaniel of Detroit and the Romanian Episcopate explained the ongoing dialogue between the Episcopate and the Patriarchate of Romania as they examine the possibility of uniting all Romanian Orthodox faithful in North America into a single autonomous Church body. Bishop Tikhon also

spoke, stressing that the most important task before the clergy and faithful of the OCA was to “seek the light and allow the Lord to act.”

What is identified by many as the turning point of the Council came with the words of the first hierarch to speak, His Grace, Bishop Jonah, who had been selected by the members of the Holy Synod to offer responses to questions submitted on Monday evening on their behalf. Bishop Jonah spoke openly and forthrightly about the crisis in which the OCA had been mired over the past several years. He emphasized that the days of leadership by intimidation were over in the Orthodox Church in America. He stressed that Christ-centered leadership is based in love, and that obedience to leadership is cooperation out of love and respect. “Authority is responsibility. Authority is accountability. It’s not power,” he stated emphatically. He also said that members of the Church must put aside feelings of bitterness, acknowledging that these emotions are harmful to oneself and to others — especially to those who are closest. Instead, he added, the Church’s clergy and faithful must choose to move forward in love. Bishop Jonah’s honest and heartfelt answers drew such a positive response from Council participants that in the hearts of many, the necessary outcome of the following morning’s session seemed clear.

On Wednesday, November 12, several clergy involved in mission work across the OCA concelebrated at a Divine Liturgy at which Bishop Jonah presided. In his homily, Bishop Jonah said that the task of evangelization not only belongs to people who go out to establish new parishes, but is the work of every Christian. “Each and every one of us has been anointed with the gift of the Holy Spirit to proclaim the Gospel of Jesus Christ, to reveal through our lives, through our actions, by how we treat one another — by the nature of our relationships — and then by our words that Jesus Christ has come in the flesh, that Jesus Christ has given us forgiveness, if we repent,” he said. “And that Good News of forgiveness of sins, of repentance, is what our world is so longing to hear.”

Following the Divine Liturgy, the much anticipated special session at which a new Metropolitan of All America and Canada would be elected commenced. According to the OCA Statute, delegates at an All-American Council vote for a candidate or candidates to be considered for election by the Holy Synod of Bishops. If the delegates select one name with two-thirds majority vote on a first ballot, this name is forwarded to the Holy Synod. If no name receives the two-thirds vote, a second ballot is taken and the top two names are forwarded to the hierarchs for consideration. On the first ballot, the two hierarchs receiving the greatest number of votes were His Eminence, Archbishop Job of Chicago and the Midwest, and Bishop Jonah; neither received the two-thirds majority. On the second ballot, Archbishop Job and Bishop Jonah again received the greatest number of votes,

after which their names were submitted to the Holy Synod of Bishops for consideration and canonical election.

The members of the Holy Synod retired into the chapel’s altar for prayerful deliberation. Shortly thereafter, Archbishop Dmitri announced that “it seemed good to the Holy Spirit and to this sacred Council of the Holy Orthodox Church in America, to elect this 12th day of November, 2008, to the office of Archbishop of Washington and New York, Metropolitan of All America and Canada, Bishop Jonah of Forth Worth. Axios!” The announcement of Bishop Jonah’s election, who had received the greatest number of votes on both ballots, brought an overwhelming, joyous response from Council participants. Amid chants and calls of “Axios — He is worthy!”, Bishop Jonah was brought into the midst of the hierarchs, clergy, and faithful and installed as the new Metropolitan of All America and Canada.

After the Rite of Installation, the newly-elected Metropolitan remained in the plenary hall, blessing the clergy and faithful who approached him to offer their prayerful best wishes. News of Metropolitan Jonah’s election quickly spread, especially via the internet, and it was not long before greetings from hierarchs, clergy, and faithful from other parts of the US and Canada and throughout the world began to be received as well.

On Wednesday afternoon, Council participants turned their attention to reports on the financial state of the Church. During this session, moderated by OCA Treasurer, Priest Michael Tassos, delegates first heard a report from Mr. John Barrone, a partner in the accounting firm of Weiser LLP engaged in the external audit of the OCA’s 2007 financial statements. Mr. Barrone stated that his firm would be issuing a qualified opinion on the 2007 financial statements, as a result of inadequate accounting records related to the time period addressed by the SIC. Mr. Barrone reported, however, that in general the Church’s financial practices meet generally accepted accounting procedures. He concluded by stating that what was necessary to maintain good financial practices in the Church was a proper attitude toward the importance of sound accounting procedures, competence among financial personnel, and diligence in assuring that financial practices are appropriate.

Later during this session, the OCA’s internal audit committee, chaired by Archpriest Paul Suda, reported that with only a few minor exceptions, financial matters at the OCA Chancery were in good order. He attributed this to the diligence of the Chancery’s financial staff under the supervision of Father Tassos.

To present the financial report, Father Michael was joined by Archpriest Matthew Tate, chair of the Metropolitan Council Finance Committee. Father Matthew reviewed the steps taken by the Metropolitan Council over the past four years to address the financial mismanagement that had taken place at the OCA

Chancery. One of the significant changes implemented by the Metropolitan Council was to no longer pass deficit budgets, which in some cases had been as great as \$1.2 million.

Father Michael then presented an outline of his activities as Treasurer from the time of his appointment in November 2007, including a review of the 2007 financial statements. He continued by reviewing Church finances to date in 2008. He concluded by listing a number of action items that require attention, which include expenses related to legal matters; ensuring that financial reporting is done in a regular, timely, and accurate manner; and implementation of the Blackbaud accounting software. He further emphasized that, while finances must be cared for properly and responsibly, the life of the Church was not about money, but about doing the work to which Christ had entrusted to His People. Keeping finances in order helps to ensure that the Church can do its primary task effectively.

The final financial report of the day was given by Archpriest Michael Westerberg, Group Leader of the OCA Pension Board. Father Michael noted that approximately 62% of eligible OCA clergy are members of the Pension Plan. He also noted that as of November 7, 2008, the Pension Plan was worth over \$19,000,000.00. Although the worth of the Plan had dropped as markets dipped, the worth increased from 2007. In response to concerns resulting from pending legal actions against the Church, Father Michael stated that the plan's assets are separate from those of the Church. All Pension Plan assets belong to participants.

Wednesday's sessions concluded with a formal dinner for Council participants, guests, and faithful from local OCA parishes. Special dinner guests included His Grace, Bishop Mark of Toledo and the Midwest of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America, who was present at the Council throughout the day, including the election of Metropolitan Jonah. Another special guest was Archpriest Alexander Lebedev, who represented ROCOR Metropolitan Hilarion.

The keynote speaker at the dinner was the OCA Chancellor, Father Alexander Garklavs, who stated that conflicts are not new to the Church. He said that the scandal the OCA faced was "a sign of our coming of age." It represented a part of the maturation process of the Church. Acknowledging that there will be ongoing challenges in Church life, he stated that the faithful will persevere to a large extent through the legacy of the Church's living Tradition. He then went on to speak directly to the clergy, stating that although very difficult at times, the priestly ministry is the most noble of vocations. He concluded by expressing his gratitude to the members of the local planning Committee and the volunteer staff that assisted them. He also thanked the clergy of the Church and the Holy Synod of Bishops. Referring to the election of Metro-

politan Jonah, he stated that, although there are complaints that the bishops do not speak out enough, this day they spoke out clearly without even saying a word.

Other presenters during the dinner were Mr. Nick Chakos of International Orthodox Christian Charities [IOCC] and Priest David Rucker of the Orthodox Christian Mission Center [OCMC], both of whom highlighted the work of their respective organizations. Both presenters made it clear that ministry, such as that undertaken by IOCC and OCMC, is the core work of the Church.

The final speaker of the evening was Metropolitan Jonah, who began by stating again that Christian leadership is grounded in service, not in power. He went on to share his vision of the work that lies before the OCA, stressing that the heart of the Church's work was ministry, such as campus ministry and evangelization. These ministries provide a safe haven and a place for healing in a society filled with pain and disillusionment. He also identified inter-Church relations as an important priority for the OCA; in order to be respected and affirmed by other Churches, he said, it is essential that the OCA respect and affirm them as well. The most important thing that each believer can do, he stressed, is to live out the Orthodox faith and life, making a new commitment to spiritual discipline and sacramental life. He further stated that making this commitment bears much fruit in one's personal life and ensures that the initiatives taken on by the Church are filled with grace.

The final day of the Council, Thursday, November 13, 2008, coincided with the Feast of Saint John Chrysostom. The hierarchical Divine Liturgy celebrated by Metropolitan Jonah, who in his homily reflected on the words of the day's Gospel reading from Saint John, in which Jesus identifies Himself as the Good Shepherd, spoke of the task of the pastor. "When we exercise our own pastoral office in whatever context it is, whether it's the father in a family, whether it's the mother in a family, whether it's the priest in a parish, a bishop in a diocese, or — I will be finding out — the Metropolitan of a local Church, we come that they might have life, and that they might have it more abundantly, that they might be filled with joy, that they might be able to banish despair, that they might have hope." He continued by stating that the only way this life is achievable is for the faithful to place Christ above all else, because "very few things cannot be worked out and resolved if we approach them with good will, if we approach them keeping Christ first and foremost as the criteria of our life and our judgment."

Following the Divine Liturgy, delegates gathered for the closing plenary session. The first item on the agenda was a continuation of the discussion on Church finances initiated on the prior evening. A central issue was the approval of the per capita assessment for the next three-year term, which included a discussion on

the resolution proposed by the Diocese of Western Pennsylvania to reduce the assessment to \$50.00 per adult member. In the ensuing discussion, Metropolitan Jonah shared his conviction that funding the central Church by a “head tax” must come to an end. The proper way to fund Church life is through the biblical model of tithing — a target of 10% giving. He identified the goal of scaling down central administrative operations so that they may be funded by tithes received from dioceses. However, he added that it will take time for the Church to embrace this model as a whole, and that in the interim there are financial needs that the central administration must meet. He said that a radical reduction in assessments would not allow the Church to meet its responsibilities and would hinder the effective operations of the central Church, including the work that he would be able to accomplish as Primate.

After much discussion, Council delegates passed a per capita assessment of \$105.00 per adult member for the next three-year term. With this decision, the Council also expressed the expectation that the OCA would move to a model of percentage giving for funding the work of the Church, ideally by the 16th All-American Council. A related motion stated that dioceses may pay their assessments by means of proportional giving during the next three years instead of waiting for this issue to be discussed at the next All-American Council.

Delegates also heard a brief presentation from OCA General Counsel, Mr. Thaddeus Wojcik, who defined his role as OCA general counsel “as helping Church leadership comply with the law.” Another brief presentation was given by Mr. George Caravakis of the Orthodox Health Plan, who spoke about plan benefits and announced that the plan was having an open enrollment through the month of November.

The final session of the All-American Council also heard a report from the Council’s Resolutions Committee, chaired by Archpriest John Erickson. Among the resolutions considered, Council delegates unanimously recognized former OCA Treasurer, Protodeacon Eric Wheeler, who brought to light the financial mismanagement at the OCA Chancery, and offered an apology to him for the mistreatment that he had endured as a result of his actions.

New officers to serve on the Metropolitan Council and Pension Board also were elected. The clergy delegates elected to the Metropolitan Council were Archpriest David Garretson, Saints Peter and Paul Church, South River, NJ, who will serve a six-year term, and Archpriest Theodore Bobosh, Saint Paul the Apostle Church, Dayton, OH, who will serve a three-year term. Elected as Metropolitan Council lay delegate for a six-year term was Dr. Faith Skordinski, while Protodeacon Peter Danilchik was elected to serve a three-year term. The alternate delegates are Priest Thomas Moore, Holy Apostles Church, Columbia, SC, and Dr. Paul Meyendorff.

Clergy members elected to the OCA Pension Board were Archpriest John Zdinak, St. Theodosius Cathedral, Cleveland, OH, and Priest Gleb McFatter, St. Demetrius Mission, Naples, FL, who will both serve six-year terms, and Priest John Hopko, Saints Cyril and Methodius Church, Terryville, CT, elected to serve a three-year term. Archpriest John Adamcio, Holy Trinity Cathedral, Chicago, IL, was elected alternate. Lay members elected include Mr. John Sedor, elected to serve for six years, and Mr. Gregory Shesko, who will serve for three years. Mr. Martin Brown will serve as alternate.

Delegates also passed an amendment to the OCA Statute which mandates that the Metropolitan Council appoint members to the Church’s internal audit committee and requires that all members of this committee be qualified with appropriate financial experience. The other proposed statute amendments, concerning the procedure for electing a Metropolitan, was tabled with the hope that, given the age of Metropolitan Jonah, the need to elect a new Primate would not arise for many years to come.

The overwhelming majority of participants at the Council spoke of the gathering as a watershed moment for the Church. Many delegates and guests shared the belief that what was accomplished came to be by the action of the Holy Spirit. In a spirit of open dialogue, “speaking the truth in love,” and with the election of a new Metropolitan, participants stated that they could return to their parishes to report that the OCA had turned a corner, and that there was much hope for the Church’s future.

Originally published on <http://www.oca.org> on November 20, 2008.

Financial Report *Cont. from page 5*

(Hierarch Travel Fund)	
Sts. Constantine & Helen , Lilburn, GA	\$1,200.00
(Hierarch Travel Fund)	
St. Mary , Falls Church, VA	\$500.00
(Hierarch Travel Fund)	
Sts. Michael & Gabriel , Palm Springs, CA	\$500.00
(Hierarch Travel Fund)	
Sts. Michael & Gabriel , Middle Village, NY	\$500.00
(Hierarch Travel Fund)	
Holy Resurrection , Hayward, CA	\$400.00
(Hierarch Travel Fund)	
Steve & Katherine Miroy , Stafford, VA	\$369.00
(Camp Vatra Donation)	
M/M Michael Kalugar , Madison Heights, MI	\$100.00
(ARFORA House Renovations)	
Orthodox Kyrkotidning , Stockholm, Sweden	\$100.00
Sophie Votta , Warren, MI	\$50.00
Florence & Bobby Westerfield , Warren, MI	\$30.00
United Way of Central New Mexico	\$29.99
M/M Liviu Florescu , Farmington Hills, MI	\$25.00
Anna Jonascu , Westland, MI	\$20.00
Iustina Cantor , Commerce Twp., MI	\$10.00
Nicholas Vasu , Southfield, MI	\$10.00

Cont. on page 17

METROPOLITAN JONAH: “THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA - VISION, VOCATION, MISSION, IDENTITY”

The Holy Spirit gives the Church her vision, which comes from our identity in Christ as His Body. This vision is identical with the vision of all those who have gone before us precisely because it is the same Body, with the same vocation, mission, and identity: to be the Body of Christ: the One, Holy, Catholic, and Apostolic Church. Whenever we add elements to that vision, we distort it, no matter how noble our qualifications and agendas may be. Whenever we subtract from or diminish it, we do likewise. If we change the vision in any way, we exclude ourselves from it and from the Body which it constitutes.

Taking Responsibility and Repenting

There is a lot of interest in the sad scandals that are plaguing the Orthodox Church in America, in the East and in the North. Dire warnings of doom, betrayals, and speculations of perverse motives are all over the Internet and discussed widely. In particular, much is being said and written to the affect that the OCA lacks vision and that this, in turn, is due to a lack of good leadership.

Such talk points to a truth: it is certainly the task of our ecclesiastical leaders constantly to announce and renew the Church’s vision. But how, exactly, is this to happen? Is there a specifically churchly way to go about this task? For we are not a corporation or secular organization, and in this instance we cannot take recourse to secular models. Our identity, vocation, and mission – both as individual members of the Church and together as the one Body of the Church – derive from the Church’s vision. Her vision is not that of any particular leader but is shared by the whole Body of the faithful.

Our task is to turn away from our own petty individual worlds, causes, and dreams – the delusions of our own reasonings. And our leaders’ task is constantly to call us back to this repentance. This they must do so that we can share the vision given by the grace of the Holy Spirit and accept our calling from Christ to be the Church, His Body, which constitutes the very core of our personal and corporate identity.

But when this leadership fails to occur – when our leaders do not call us to repentance by word and example, but instead cause scandal, sorrow, and pain – what then? For undoubtedly there has been egregious wrongdoing, and these matters are serious and profoundly affect the lives of many. Thus there is a tremendous need for healing and for restoration of confidence.

When one is suffering, all suffer together. When

one member is honored, all rejoice (cf. 1 Corinthians 12 : 26). This is the basic principle of our communion in Christ. The bishops have a particular kind of responsibility, but they are not the Church by themselves; nor are the clergy, nor the rest of the laity. How do we support our bishops so that they can bear their portion of responsibility for the life of the whole Body? Christ is calling us to take the responsibility for the Church that is already ours by virtue of our baptism and chrismation. It’s not about how “they” deal with it. It’s about us. It’s our life, our union in Christ with one another.

If there is a lack of accountability and transparency in the hierarchy, is it not our responsibility to correct it? How would it have arisen, had we not abrogated our responsibility to demand integrity from the very leaders we put into office?

If we judge those in positions of authority who have fallen, we only accuse and judge ourselves. It is easier to blame hypocritically than simply to accept the responsibility of cleaning up the mess. We should grieve over our brothers’ sins, not judge them. And in so doing, we come together in compassion. This strengthens our unity and welds us together in a common task: to take responsibility for the life of our Church.

Authority is responsibility. When authority degenerates into power, egoism, and position, it destroys the image of Christ which those positions of responsibility are meant to depict. “Whoever would be first among you must be slave of all” (Mark 10 : 44). The chief pastors of the Church are called to be that image of Christ, as are all of us the faithful. They fall short; we fall short. But we must constantly return in repentance, and encourage our fathers and brethren in that same repentance, supporting those who bear the responsibility for our souls. It is a heavy burden. But if we all bear it together, in a synergy of love and communion, it becomes the easy yoke and light burden of Christ, in Christ, by Christ. When we try to bear it by ourselves in isolation, we will inevitably fall, because it becomes something outside of Christ, about our own ego.

Thus, we must not become despondent or fearful. Instead, we must repent as a body. We must turn towards God and away from the abstractions of petty personal agendas, which can include a vindictive and worldly desire for the punishment of those who have offended us. We must not be blind to our own sin and corruption. “Let him who is without sin cast the first stone” (John 8 : 7). We must open our minds and hearts to Jesus Christ and to one another. Then we will

see with great clarity the vision of the Church of Christ, and this will show us how to set our house in order, cleaning up the mess that we as a body have allowed.

The Vision of the Kingdom

So, what is the vision of the Orthodox Church in America, and thus her identity, vocation, and mission? It is nothing other than Jesus Christ and His Kingdom. This vision is revealed to us when we celebrate the Eucharist, and the Eucharist, in turn, sends us on our mission: to bring Christ's Gospel to America in all its Orthodox integrity. We do not need the ways of the corporate world (vision- and mission-brainstorming, etc.) to determine this. Rather, we need prayer and discernment – together as the body of the Church, and in particular on the part of our Holy Synod of archbishops and bishops – in order to renew the vision of the Kingdom and to preach and proclaim the unity that exists in Christ by the Holy Spirit and constitutes us as the Church.

This vision is not about programs, institutions, administrations, budgets, or bureaucrats. Even less is it about the personal ambitions, agendas, or self-aggrandizements of bishops, clergy, lay leaders, or anyone else. It is only about Jesus Christ and His Kingdom. All the concrete projects we undertake, all the offices and positions of authority and responsibility, flow from this source. "Seek first the Kingdom of God and His righteousness and all these things shall be yours as well" (Matthew 6:33).

If as an organization we had lost our vision, then we would have ceased to be the Church. But this is not the case here. That vision, and the grace to actualize and incarnate it, is bestowed at every Eucharist.

The blessed and ever-memorable Father Alexander Schmemmann clearly saw and clearly articulated the Kingdom of God, imparted in the Eucharist, as the focal point of the Church's life. It was this clarity of vision which gave such great strength to his leadership. We need to get back in touch with that vision. We must return to our first love. It is the Liturgy that gives us our identity and sends us on our mission, renewing our vocation to be the Body of Christ – the One, Holy, Catholic, and Apostolic Church in the world.

The Marks of the Church

The Church's four characteristic "marks" – unity, holiness, catholicity, and apostolicity – are at once the Church's content and identity, constituting both her vocation and mission. They are our goal; it is our challenge to actualize them in our lives, both personally and corporately, in order for us to be the Church.

Before anything else, these characteristics are marks of Christ Himself. Jesus Christ is one with the Father and the Holy Spirit; He is the focal point of our unity, and the very context of our relationship with God and one another as His Body. Jesus is the ultimate criterion of holiness: the man transparent to God, revealing

God, incarnating God, and imparting that holiness which is participation in God's very life, which lifts us up from the world of sin and corruption. Christ is the essence of catholicity or wholeness, in that "all things were created through Him and for Him ... and in Him all things hold together" (Colossians 1:16–17). He is also the source of universality because He embraces all things and permeates all things, and all things exist in Him. And He is the foundation of apostleship, the apostle and high priest from God, (Hebrews 3:1) Whose obedience reveals Him as transparent to God, speaking only the words of Him Who sent Him (John 3:34), and doing whatever He sees the Father do (John 5:19), transforming and redeeming the world.

Our vision as Orthodox Christians is always first and foremost Jesus Christ. His message is our message: the coming of the Kingdom. His life is our life. His mission is our mission: the salvation of all mankind and its union with the Father in Christ by the Holy Spirit. Our task in the midst of this is constantly to repent, to have this vision renewed in us, and to purge our lives of everything contrary to the vision and incarnation of Christ in our lives. These are the marks of Christ; and if we share His life, we also share these marks.

The Role of Autocephaly

The unity, sanctity, catholicity, and apostolicity of the Orthodox Church cannot be the exclusive possession of Middle-Eastern, Mediterranean and Slavic countries and peoples. The Orthodox Church in America has the vocation to manifest all the fullness of Christ's Church here in America. Her autocephaly was sought and granted in 1970 precisely to facilitate this. Many today look on that event as a grave mistake, the sad fruits of which we are now forced to reap. But if we make the effort to build up and not to tear down, (1 Corinthians 3:10) a more constructive approach to our autocephaly becomes apparent.

For, in fact, the greatest strength of the Orthodox Church in America is that in her we have taken full responsibility for the life and integrity of our Church and do not rely on anyone anywhere else. Of course, we preserve sisterly relations and Eucharistic communion with the other Orthodox Churches. But we elect our own bishops, we oversee our own finances, and we support our own ministries. None of the other Orthodox communities in America can say that. Thus we are responsible for our own mistakes, as well as our own victories. And when we are faced with a problem, we are responsible, as a single Body in Christ, to deal with it in a Christ-like manner. Yes, we sin; and the sins of one, ultimately, belong to all of us – the healing and reconciliation of those who have been hurt by sin are the responsibility of us all.

Therefore, our problems will not be solved by someone from the outside. No one overseas can come to the rescue. No one will impose one more set of foreign

Cont. on page 18

THE CREATOR BECOMES A CREATURE

by

Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

St Paul tells us that Jesus Christ is the "Wisdom" and "Power of God" (I Cor 1:24), through whom all things were created (Eph 3:9). This fact ties the mystery of the creation and of the incarnation tightly together, the Son of God being central to both. What implications does this have for Christmas?

Take, for instance, the colossal enormity of the planet Earth, whose self-conducted movement around its axis and around the sun is immense and yet imperceptible. If we reflect on this, we cannot but also ponder the colossal power of the one, true God, who created it and all things, which are at once beautiful and terrible, fantastically complex and elegantly simple, inspiring intellectual awe and simultaneously, spiritual peace. Such is the wisdom and power of God that all the laws of physics were established in a perfect balance, the forces of the world not imploding upon each other but rather complementing each other, and even working in perfect synchronicity at every level – cosmic, microscopic and atomic. This same God deigned to transcend these very laws and in a unique super-natural act to become a man. Yet He did so without ceasing to be what He was before: the one, true God, the Ruler and Creator of all things. Jesus Christ is thus both God and man, Creator and creature, Himself the living "Wisdom" and "Power of God," who created all things in "wisdom" (Ps. 103:24 LXX).

Meditating on the beauty of creation and the incarnation of the Son of God go hand in hand. Connecting these two mysteries shows us that the spiritual warmth we as humans feel when we see the beauty of nature (the mountains, the ocean, the sunset, etc.) is not a vanity, but from the love behind the gift. In other words, the natural world has a sacred element which we all perceive through its beauty. This beauty invokes in us an intuition that God is never far from us, nor from the world He created. The Incarnation is the fulfillment of this human intuition and of the divine purpose for creation: creation is a means for man to be united with God, the Creator. Creation could have no higher goal or purpose. Jesus Christ fulfilled this goal. Christmas, from this perspective, is thereby also a celebration of all creation. Hence we sing at Vespers of the Feast that every creature offers its thanks to God.

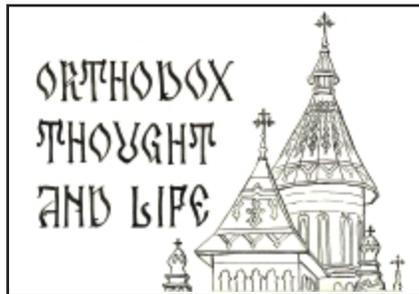
Christmas has many elements and many dimensions, all of which are good and necessary. But the deepest of all of these dimensions must always be in the horizon of our vision: God become a man. This is the one dimension that our contemporary world wishes

to remove, because it is a "scandal" to it (I Pet 2:8). But without this dimension, Christmas loses its foundation and can quickly devolve into a sentimental and empty remembrance, or an abstract celebration of "sharing," or even worse, become nothing more than a parody of itself, a reflection of the shallowness and spiritual poverty of contemporary Christianity.

Rather, for any Christmas celebration to have an authentic spiritual meaning, it must also ponder the mystery of God's incarnation, of the Creator become a creature, in its inner essence. The Church does exactly this when it sings the *Kontakion*, "Today the Virgin gives birth to the super-essential One ... a newborn babe, who is the pre-eternal God." How the eternal, unchanging, unlimited, omniscient, super-essential God – whom St John of Damascus even called "the God beyond Divinity" – becomes a man, without change, is a mystery beyond the powers of human reason. *Why* He

did is very simple: out of love, to forgive and renew us, and all creation. For God, the Creator of all things, nothing is impossible. If Christians fully believed this truth, they too would have the spiritual power to leave nothing impossible (Mt 17:20). The beauty of creation itself is a daily witness of the power available to those who believe.

Christmas is a call to such faith in the Creator become a creature, our Lord Jesus Christ, and its consequent spiritual power, a power that created the world in beauty and wisdom and became part of the world at Christmas. This power is now offered to us through Jesus Christ. Our faith therefore begins at Christmas and grows with Christ as it follows Him through all the events and stages of His life – heeding His teachings, obeying His commandments, accepting the Cross – endued throughout with the Holy Spirit. This is our challenge at Christmas: to honor and follow the Creator become a creature, who calls us into His kingdom. May each of us answer this divine call, at Christmas and always.

Hierarchal Schedule *Cont. from page 2*

November 20-14. Pittsburgh, PA. 15th All American Council of the Orthodox Church in America.

November 16. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

November 22. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Episcopate Council Meeting.

November 23. Detroit, MI. St. Raphael of Brooklyn. Hierarchal Divine Liturgy. Pastoral Visit.

PARASTAS FOR BISHOP POLICARP AT 50TH ANNIVERSARY OF HIS FALLING ASLEEP

His Grace, Bishop Irineu, assisted by V Rev Fr Remus Grama and Deacon Nicolae Neagoe with faithful of St. Mary's Cathedral, Cleveland, Ohio, celebrate memorial service.

Cleveland, Ohio, October 26 – This year, on the feast of St. Demetrius the Great Martyr, His Grace Bishop Irineu, Auxiliary Bishop to His Eminence Archbishop NATHANIEL of the Romanian Orthodox Episcopate of America (ROEA), presided over the Hierarchical liturgy at St. Mary Cathedral, Cleveland. Because this was the 50th anniversary of the falling asleep of Bishop Policarp Morusca, the first hierarch of the Romanian Episcopate, a memorial service was elevated this day for his soul. At the end of the service, both Bishop Irineu and Father Remus Grama, the parish priest, evoked the personality of this Orthodox Hierarch who suffered persecution at the hand of the communist government in Romania and died on this feast, in 1958, in Alba Iulia, Romania, forcibly separated from his flock.

Bishop Irineu came to Cleveland to participate in the annual reunion of Romanian immigrants from Tara Fagarasului, the surrounding area of Sambata Monas-

tery, where he served as an abbot, prior to his coming to America. Our Episcopate has commemorated the personality of Bishop Policarp throughout the entire year, and memorial services were offered in many parishes, especially at his Cathedral, Southfield, Michigan. Through his Christ-centered and upright, loving attitude, the example of our first Hierarch continues to shine like a luminary and inspire his faithful. They are comforted by his prayers and regard him as a true confessor of Orthodoxy, who patiently awaits his canonization among Christ's friends and witnesses. Needless to say, they will never rest until they will see justice restored to him and the Episcopate and receive the remains of this thrice-blessed founder put to rest at the foundation of his beloved Vatra. Among the saints, rest of Lord the soul of your servant, Bishop Policarp, and make his memory eternal!

V. Rev. Fr. Remus Grama

BISHOP POLICARP REMEMBERED

The feast of the Great Martyr Demetrios was a day of quiet dignity and remembrance at St George Cathedral, Southfield, Michigan. While the Dean, Archpriest Laurence Lazar has made it a parish tradition to offer a parastas annually for each deceased hierarch of the cathedral, near the date of their falling asleep, Sunday, October 26, marked a special anniversary. This year, the Church gathered in memory of His Grace, Bishop Policarp (Morușca), who fell asleep in the Lord 50 years ago to the day, and 125 years since his birth.

First, certain Deanery Clergy and others from the area gathered in the Cathedral Church. Concelebrating this 50th Anniversary Memorial were: the Dean, Archpriest Laurence Lazar, Archpriests Romey Rosco (*Sts Peter & Paul, Dearborn Heights*), Roman Star (*St Innocent, Redford; local President of Orthodox Clergy*), Dimitrie Vincent (*St Thomas, Farmington Hills*), Leonte Copacia (*St Raphael, Detroit*), Priests Calin Barbolovici (*Holy Trinity, Troy*), Constantin Enache (*St George Cathedral*), Horatiu Balanean (*Sts Peter & Paul, Dearborn Heights*), Deacon Sabin Pop (*St George Cathedral*). Leading the responses and assisting the clergy were Subdeacons John E Lazar, Robert Mitchell and Tom Rosco, and Alexandru Radulescu.

After the prayerful Parastas, clergy and faithful moved to the Cathedral Cultural Center to break bread over coffee and to share in the coliva. Then, the film "In Memoriam: Bishop Policarp Morușca", produced for Romanian television, was shown. The special afternoon concluded with Fr Lazar (whose father, the +Priest Eugene, was the last priest ordained by Bishop Policarp before leaving America) offering comments on the personality of His Grace and his place in the history of the Episcopate.

In his remarks, he mentioned that at the beginning of the 20th century, parishes of Romanian Orthodox were, as today, scattered thousands of miles apart across the United States and Canada. In 1929, the people voted to establish a diocese. On January 26, 1935, the Abbot of historic Hodoș-Bodrog Monastery near Arad, Archimandrite Policarp (Morușca), was elected to be a bishop by the Holy Synod of the Church of Romania. He was consecrated in the Patriarchal Chapel of St George in Bucharest on March 24 as the diocese's first bishop, and sent here to gather and nourish the flock. Enthroned in Detroit's St George church on July 4, 1935, as directed by the Patriarchate, it thus became the Cathedral Church of Romanian Orthodox in North America.

A residence was sought, and the bishop liked the old farm on Grey Tower Road in Grass Lake. It was away from the noise of the city, a good place for a monastery, for prayer. Thus, Vatra Românească came to be. He worked to organize the ladies and the youth, and he established "Solia" for communication. He

visited his flock and began life as our Father-in-Christ.

In 1939, he left for a Holy Synod meeting and to seek funds for his diocese. Sadly, the war and communist pressure on the Church unjustly prevented him from ever returning to his flock. He was marginalized, put in forced retirement, while always considering himself Bishop of this diocese. He became a "Confessor of the Faith" who humbly accepted his fate, without losing his faith or his love for his North American spiritual children. On St Demetrios day, October 26, 1958, he fell asleep in the Lord and was buried at Alba Iulia, at the tiny schete (monastery) of St John which he last served, not at his Vatra as he had wanted. The cross over his grave that lies outside the foundation of the never built monastery chapel does not mention that he was the first Romanian Orthodox hierarch of North America, only, simply, that he was Abbot of St John monastery.

Fr Lazar noted that Archbishop Nathaniel will be known as a *Missionary*, for establishing many new missions, and Archbishop Valerian as the wise *Builder* of the Episcopate, but before them both was Policarp, the *Founding Father*. He ended by saying how good it had been to come together to offer this moment of respect for him, and to pray for his soul as he prays for us. May his memory be eternal.

CLERGY CHANGES

BENA, Rev. Deacon Razvan Iosif, was released from the Romanian Episcopate (Archbishop Nathaniel) and transferred to the Orthodox Church in America (Metropolitan Jonah), effective November 24, 2008, with a canonical release and transfer to the Romanian Orthodox Metropolitanate of Western and Central Europe (Metropolitan Iosif).

PAUN, V. Rev. Fr. Dumitru, in addition to his duties as parish priest of St. Mary Church, Colleyville, Texas, was appointed Dean for the Southern Deanery of the Romanian Episcopate effective October 30, 2008.

RESIGA, V. Rev. Fr. Michael, who is retired, was released from the Romanian Episcopate (Archbishop Nathaniel) and transferred to the Orthodox Church in America (Archbishop Dmitri, Locum Tenens of the Metropolitan's See), effective September 17, 2008, with a canonical release and transfer to the Romanian Metropolitanate of Ardeal (Metropolitan Laurentiu) for service in the Diocese of Sibiu.

STOIAN, Hierodeacon Iustin, was permanently deposed from all sacred functions of the Diaconate, effective October 16, 2008, by the Holy Synod of Bishops. The Holy Synod took this action with great sadness and with the assurance of its prayers on behalf of the Monk Iustin (Stoian).

ORTHODOX BROTHERHOOD CONFERENCE 2008

The Orthodox Brotherhood USA met at St. Mary Romanian Orthodox Cathedral in Cleveland, Ohio, on the weekend of October 17-19, for its 41st Annual Conference. The meetings started on Friday evening, and after deliberations and reports for over 2 hours, everyone took a break with pizza and refreshments. Our Treasurer, George Aldea, reported that we had \$5,000 in our bank account, and we decided to send an additional \$1,000 to the Episcopate to apply to the 2008 summer camp, for a total contribution of \$3,000. We also ratified the donation of \$2,000 for the Mission Fund.

The 2009 Calendar/Prayer Books – English version – which the Orthodox Brotherhood pays for, are finished and will be distributed soon. The cost of those is about \$3,000 as well. Our Raffle this year did better than expected, and our membership is on the rise – up to 110 members. We especially welcome back a few former members as well as some new ones.

The Orthodox Christian Laity (OCL) is meeting in Philadelphia on October 31, and the Orthodox Church in America (OCA) will be meeting in Pittsburgh from November 10-13. We hope to have next year's Orthodox Brotherhood Conference in Hermitage, PA. It seems like a year of Orthodoxy in Pennsylvania!

Our Bulletin "On Unity" received mostly compliments, and the work of Very Rev. Fr. Dimitrie Vincent, our Spiritual Advisor, was greatly appreciated by those in attendance. We had over 30 members present for the Conference. On Saturday afternoon, we had a 3 hour presentation of the issues, problems and questions of the proposed merger of the two Romanian Dioceses. Fr. Dimitrie conducted small group workshops on the history of the External Affairs and Joint

Dialogue Commission of our Episcopate. The conclusion was that after 16 years of little or nothing happening, everything happened in 2008.

Rev. Fr. Anton Frunza gave us a power point presentation on the Romanian Orthodox Church Statutes and how they are contrary to the proposal for unity. Archdeacon David Oancea gave an objective overview of the situation. V. Rev. Fr. Ian Pac-Urar and V. Rev. Dr. Remus Grama were present and gave us their opinion that nothing will be done until at least the 2009 Congress. The conclusion of this session was that our Orthodox Brotherhood members preferred we stay with the OCA.

Our Budget of \$10,250 was approved, and our newly elected officers are:

Nick Avramaut - President
Fred Klus - Vice President
George Aldea – Treasurer
Viorel Nikodin – Secretary
John Hategan – Membership
Mary Sankey - Auditor
Gus Vincent - Auditor
George Cantor - Delegate
Valer Pufescu - Delegate
Dorothy Aldea - Alternate Delegate
Pauline Trutza - Alternate Delegate

On Saturday evening, we attended Great Vespers and then enjoyed a wonderful dinner and fellowship. On Sunday, we attended Liturgy and concluded with a brunch. We were happy to see each other, and we missed those who could not attend.

Dan Miclau
Immediate Past-President

OCMC'S NEW MISSIONARY CANDIDATE TO ROMANIA

Christina Semon

The Orthodox Christian Mission Center (OCMC) has accepted Christina Semon as a Missionary Candidate to Romania. OCMC has been active in Romania since 1995. Following New Candidate Orientation at the Mission Center in St. Augustine, Florida, Christina will pursue her calling with the

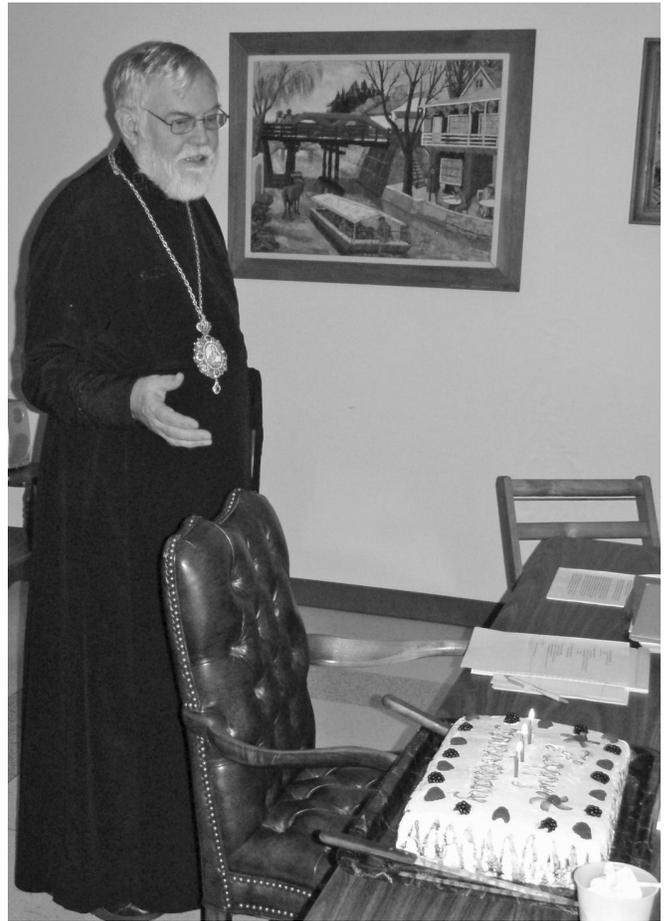
OCMC Missionary team and dedicate her experience and skills to the St. Dimitrie Program (a daytime social services and addictions counseling center) and Protection of the Theotokos Family Center (a daytime care and counseling center for infants and young mothers), which address critical social and spiritual issues affecting Romanian society.

According to UNICEF, over 9,000 children are abandoned in Romania each year; many of these children are living on the streets. Alcoholism and substance abuse are increasingly pervasive; reported cases

Cont. on page 16

EPISCOPATE COUNCIL MEETS

At the meeting of the Episcopate Council on Saturday, November 22, 2008, members and guests gathered with His Eminence, Archbishop Nathaniel and His Grace, Bishop Irineu for a group photo (bottom). Bishop Irineu surprised the Archbishop with an Anniversary cake for his 28th year since he was consecrated a bishop (right). Many years, Master!

OCMC *Cont. from page 15*

have doubled in the past 4 years. This is just an example of some of the challenges facing Romanian society today.

We encourage your prayer and financial support for Christina and this vital ministry. Christina is available to speak at meetings and conferences as she develops her Support Team for her first two-year term. To schedule a visit to your community and to

learn more about the holy work taking place in Romania, please contact Christina Semon directly at c.semon@ocmc.org or (570) 878-9934. **All contributions to this ministry should be made payable to "OCMC" with "Semon" in the memo line and sent to: OCMC, PO BOX 4319, ST AUGUSTINE, FL 32085-4319.**

Thank you for your prayerful consideration. Please keep Christina, all our missionaries, and the God-fearing Faithful of Romania in your prayers.

STANITZ / AROY SCHOLARSHIP RECIPIENTS

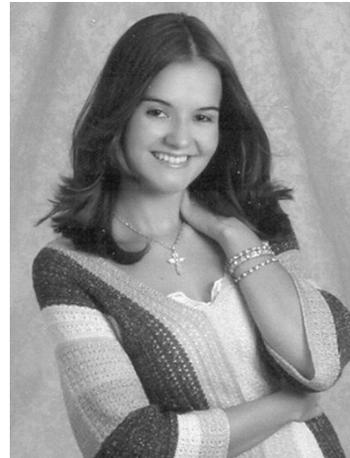

Alexandra Lelutiu

Alexandra Lelutiu was born in Brasov, Romania on February 6, 1989. In 1997, Alexandra and her older brother came to America alongside their mom in hopes of a better life. By 2000, they were blessed to have their whole family living in America. With the support of her family, she started learning English and attending school. Ms. Lelutiu

is from Chicago, Illinois, where she attends Holy Nativity of the Lord Romanian Orthodox Church. She has been a member of Holy Nativity A.R.O.Y. for several years, currently holding the position of President, having also represented her local chapter as a Delegate at the National A.R.O.Y. Conferences for several years. Since the age of ten, Alexandra has also been actively involved at Camp Vatra as both a camper and a counselor. Alexandra says that the Vatra has helped her grow as a person and has taught her many life-long lessons, as well as having fostered many friendships among her fellow Romanian Orthodox peers. While in school, she joined different clubs and played sports such as basketball and softball. When she entered high school, she had more opportunities to be involved and joined T.A.T.U. (Teens Against Tobacco Use), Snowball, Prom Committee, Spanish Club, and various sports teams. As sophomore year rolled around, Alexandra was able to obtain a job to start saving for college. She's worked in several different places since then and has learned something valuable out of every experience. This past fall, she began as a Nursing major at Illinois State University, where she hopes that her goals and ambitions will lead her to a successful and bright future. While a freshman at ISU, Alexandra is also currently a second year National A.R.O.Y. Board member. She feels honored to have the privilege of working with A.R.O.Y. on the national level and looks forward to contributing to A.R.O.Y.'s growth.

Ramona Balaie was born in Zalau, Romania on February 15, 1990, to Corenlia and Virgil Balaie. She came to the United States in 1999 with her family and settled in Dearborn Heights, Michigan, where they currently reside. Since their arrival, Ramona and her family have been a part of the Sts. Peter & Paul Romanian Orthodox Church in Dearborn Heights where she graduated from the Sunday School program and has been an active member of the Sts. Peter & Paul

Ramona Balaie

A.R.O.Y. Chapter, holding the positions of Auditor and Delegate to the National A.R.O.Y. Conference. She graduated from Crestwood High School in Spring 2008 in the top ten of her graduating class. While in high school, she was on the Varsity Tennis team for three years, was a dedicated member of the National Honor Society (N.H.S.) for three years (also

holding position of Treasurer for one year), was a member of the Spanish Club for four years (also holding position of Secretary for one year), and also took part in the K.E.Y. Club, Students Against Drinking & Drugs (S.A.D.D.), and Link Leader Program. She speaks Romanian and English, and has a limited knowledge of Spanish. Currently, Ramona attends Wayne State University in Detroit. In her spare time, Ramona loves playing tennis, reading, traveling, and spending time with her family and friends whenever possible. This past summer, she was on the staff of Camp Vatra for Juniors, a fun experience she wishes she would have had the opportunity to participate in earlier and hopes to do again in future years.

Financial Report *Cont. from page 9*

Maria Hunciang , Center Line, MI	\$5.00
Mary Sekedat , Detroit, MI	\$5.00
Nicholas Vasu , Southfield, MI	\$5.00
M/M Ioan Braescu , Redford, MI	\$1.00

EPISCOPATE ASSESSMENT (DUES)

Holy Cross , Hermitage, PA	\$1,500.00
(2009 Dues)	

MEMORIAM

Valerie Papenheim , Venice, FL	\$70.00
(IMO Wolfgang Papenheim)	
Mary Pana , Regina, SK	\$30.00
(IMO John Pana)	
Iulianna Campean , Grosse Pointe Park, IL	\$20.00
(IMO Valentina Cornea & Istina Chesches)	

DEPARTMENT OF MISSIONS

Orthodox Brotherhood USA	\$2,000.00
Vasile Gheorghiu , Greenville, PA	\$25.00

A.R.O.Y. ROMANIAN FLOOD ASSISTANCE APPEAL

Holy Cross , Alexandria, VA	\$600.00
St. Nicholas , Alliance, OH	\$600.00
St. Mary , St. Paul, MN	\$587.00
Atlantic Deanery	\$500.00

Cont. on page 18

GRADUATES

Nicholas J. Jones

Nicholas J. Jones, son of Leonard & Catherine Maximo Jones of Philadelphia, PA, graduated in December 2007 from Carnegie Mellon University with University Honors. He received his B.S. and M.S. in Materials Science and Engineering and in January began his Ph.D. work in the same field of study at CMU. While an undergraduate at Carnegie Mellon, he was a

member of the Mortar Board and Phi Kappa Phi Honors Societies. He is currently the Musical Director of the CMU Originals All-Male A Cappella group, the President of the UPitt-CMU Orthodox Christian Fellowship, a member of the CMU Interfaith Leadership Council, and a peer tutor focusing on Math, Physics and Materials Science courses. He also participated in a Real Break 2007 trip to El Salvador, and was a Camp Vatra for Juniors Camp Counselor. As a sophomore, he received the Past Chairpersons' Education Assistance scholarship from the Pittsburgh Golden Triangle Chapter, and he just recently received a SMART Scholarship from the Naval Surface Warfare Center, Carderock Division, to pursue graduate research. He will also complete an internship each summer and upon finishing his degree, Nicholas will be hired as a full-time employee at the Naval Surface Warfare Center. Nicholas is a member of St. Stephen Orthodox Cathedral in Philadelphia where he was tonsured a reader and attends St. George Antiochian Orthodox Cathedral in Pittsburgh. He is the grandson of Stephen and Ersilia Maximo (members of the Descent of the Holy Spirit Church in Philadelphia) and a great nephew of + Father John N. Toconita of the Vatra.

ORTHODOX EVENTS IN CLEVELAND

Pan-Orthodox Holy Unction Service

Cleveland, OH, Nov. 17 – For many years, the Orthodox clergy of the Greater Cleveland area, irrespective of “jurisdiction,” have been marking the beginning of the Nativity Fast with a Holy Unction service. Besides Sunday of Orthodoxy and Nativity concerts, this remains as one of the most-attended by Orthodox faithful, who come in the true unity which brings us together, the unity of the Christian Orthodox Faith to seek healing from the Lord Himself. This year’s joy was made even greater by the prayerful participation of His Grace Bishop Mark of Toledo (Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America), who presided over the service. This synaxis of clergy and faithful was hosted by St. George Antiochian parish, in historical Tremont, and rallied clergy and lay people from Greek, Lebanese, Romanian, Russian and Bulgarian backgrounds, as well as monastics from our local monastic charitable establishments of St. Herman and St. Mary of Egypt.

Upcoming Nativity Concert & Play

On Sunday, December 14, the faithful and clergy of the Cleveland Orthodox community, which has a long-standing tradition of working together, will again present an Inter-Orthodox Nativity Concert. The program will be hosted by Holy Trinity church of Parma, whose pastor is Very Rev. Fr. Vladimir Berzonsky, the author of the play entitled, “Why Do You Worry, Mary?” Choirs of all Orthodox traditions are expected to participate. This will be the 14th concert chaired with dedication by Fr. Remus Grama, parish priest of St. Mary Romanian Orthodox Cathedral. The concert ends with a grand finale sung by all in attendance and a fellowship hour. The free will collection will go to the benefit of local monasteries.

Financial Report *Cont. from page 17*

St. George Cathedral , Southfield, MI	\$459.00
Holy Cross , Hermitage, PA	\$454.00
Holy Cross , London, ON	\$318.28
St. Dumitru , New York, NY	\$300.00
St. Nicholas , Montreal, QC	\$222.98
Holy Transfiguration , W. Hartford, CT	\$200.00
St. Elias , Ellwood City, PA	\$200.00
Annunciation , Grand Rapids, MI	\$165.00
St. Anne , Claremont, CA	\$128.00
Holy Trinity , Youngstown, OH	\$127.00
Ioan & Vasilica Osvar , Litchfield, MN	\$100.00
George & Ana Galat , Burlington, ON	\$100.00
V. Rev. Fr. & Psa. Catalin Mitescu , Claremont, CA	\$25.00
Victoria Ursa , Valinda, CA	\$25.00
Elena Rusu , Melvindale, MI	\$20.00
St. Mary , Watertown, MA	\$20.00

Metropolitan Jonah *Cont. from page 11*

ecclesiastical bureaucrats answerable only to a distant despot somewhere in the Old World. Thank God. This is the beauty and the responsibility of autocephaly. It is our great strength. We simply need to put aside the distractions of our passions and accept this responsibility given by God: to be the Orthodox Church in this country; to reveal the presence of Jesus Christ here in America to souls perishing in darkness, ignorance, and despair; to give them hope; and to lead them to repentance in the knowledge and love of God.

– *This article was first published in Divine Ascent, the journal of the Monastery of St. John of San Francisco, No. 11, Lent 2008. It was also published as a study paper for the 15th All-American Council of the Orthodox Church in America. It was posted on <http://www.oca.org> on November 20, 2008.*

“... OR IS UNDER A PRIESTLY BAN ...”

by Archimandrite Roman (Braga)

It may seem that this expression (“under a priestly ban (curse)”), from the order of service of Confession or from the 7th prayer of the Holy Unction service, encourages some Romanian priests in America, recently arrived from Romania, to place bans (curses) upon people. It appears that this has become the most efficient pastoral method for controlling a parish and for getting rid of “undesireables”. No discussion, no question from the faithful, no opposing opinion is permitted. The priest may not be contradicted, because otherwise, curses begin to flow from the altar as a final conclusion to the Sunday sermon. Certain reverend fathers have become public scarecrows. People who ask to be freed of the “priestly ban” come to confession from great distances like Florida (in order not to mention closer, neighboring states; because, it is not good to throw stones in your neighbor’s garden).

For this reason, His Eminence Archbishop Nathaniel assigned me to respond in writing to the question: “Is it permissible for priests to curse (place bans upon) their spiritual children?”

The Apostle James asks: **How can “from the same mouth come blessing and cursing?”** (James 3:10). And in verse 9, we see with sadness how, with the same tongue we bless our God and Father and with it we curse people who are made in the image and likeness of God. The priest is sent into the parish to comfort and bless people, to bless, not to curse – to bring them close to God, not to give them to satan. It is unreal that precisely the one who is supposed to be the instrument of salvation of the people, sends the faithful into the arms of satan; because, this is the correct understanding of curses (see the full text of Psalm 109). With whom does a priest cooperate (unite himself) who, after receiving the Body and Blood of the Lord, casts curses upon the people in front of the Holy Altar? This is especially significant, because this same priest / spiritual father is required by the Holy Canons not to give Communion to those who hate.

A curse is the most acute verbal expression of hatred; and “the priest who curses,” say the canons, “will have the curse come upon his soul.” (See Pravila Bisericeasca, Hieromonk Nicodim Sachelarie, 1999, pg. 42). The Proverbs of Solomon (26:2) confirm the same thing: “The undeserved curse will never hit its mark” – meaning that it will have no effect, but will return upon the head of the one who pronounced it. St. Peter says that even the angels, “though greater in might and power, do not pronounce a reviling judgment upon them [false teachers] before the Lord” (2 Peter 2:11). The Holy Apostle Jude says: “But when the archangel Michael, contending with the devil, disputed about the body of Moses, he did not presume to

pronounce a reviling judgment upon him, but said, ‘The Lord rebuke you’.” (Jude 1:9). So, if the angels do not presume, who are we to assume the right to curse our neighbors, even if it happens that they are at fault? Some priests believe that by virtue of the grace of their ordination, they have been given this right, to be greater than the angels? I’ve heard this affirmation made by some “exalted mystics”, but it seemed to me to be improper.

The Scripture condemns anyone who curses, the priest or layperson; and, the priest who has this habit, is not permitted in the Sacrament of Confession to give a penance to those who curse, because he would be giving a penance to himself; and, he would lose face before the faithful. Moreover, if he uses this method in order to control the parish and impose his will, then this means that his moral and spiritual personality are altogether lacking. A man like this must give up the priesthood and understand that the ministry is not for everyone.

For example, in southern Romania, the expression “go to hell” (“dute dracului”) is part of the language of the street, and actually doesn’t mean anything. It has become a type of colorful conversational style of some simpletons. They even created a verb: “to send to hell” (a dracui). Nevertheless, for the majority of our parishioners who are from Transylvania, this invitation comes across as appalling; and, when it comes from the mouth of a priest, it has the character of a curse. The tendency to habitually curse is a sign of lack of education and little understanding of divine, right judgment. The faithful do not need to be subjected to careless and priestly curses made without considering the consequences. The wisdom of the people is clear [in a Romanian saying]: “If God would look into the mouth of the cow-keeper, all the cows in the village would die.”

So, if our Episcopate would refer these cases to the Spiritual Consistory, the canonical situation of these priests would be uncertain. The Book of Needs states that “a person who harbors enmity towards someone else should not enter the church until reconciliation has taken place . . ., but the priest who serves, harboring enmity towards someone, must be stopped from serving the Holy Liturgy for 60 days” (See Molitfelnicul and Pravila Bisericeasca op. cit. pg. 171). How can we, as priests, read and preach to the people: Don’t hate wrongdoers, “...Love your enemies and pray for those who persecute you” (Matthew 5:44), when we cannot endure a contradiction of our views or a discussion which we don’t like?

An anathema or curse is something very serious. It should not be pronounced by a priest, but only by a bishop, and in the final instance, by the Holy Synod as

Cont. on page 20

SVS PRESS TITLE ‘FATHER ARSENY’ REACHES THOUSANDS OF U.S. PRISONERS

Through one of its most endearing and best-selling titles, *Father Arseny: Priest, Prisoner, Spiritual Father 1893-1973*, St. Vladimir’s Seminary Press (SVS) will reach more than 15,000 inmates incarcerated in U.S. prisons and offer them needed spiritual solace and strength.

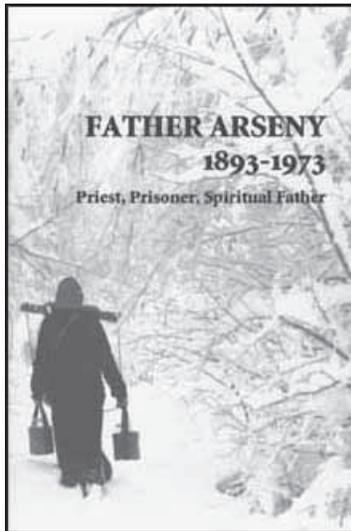
Since 2001, the press and The Human Kindness Foundation in Durham, NC have cooperated in venture to provide prisoners with the book, which recounts the spiritual struggle of a Russian Orthodox priest in a Soviet gulag and his victory in Christ over human depravity.

The joint venture had unlikely beginnings. The Human Kindness Foundation was founded by Bo Lozoff and his wife Sita, who initially developed a set of spiritual practices tailored to a prison environment in accordance with their day-to-day routine in a yoga ashram. Mr. Lozoff hit upon the idea of instructing inmates to treat their prison cells as private ashrams — instead of places just to “do time” until their release — upon visiting a relative who was incarcerated. Mr. Lozoff wanted the inmates to taste “inner freedom,” liberation and they could experience even while in jail. He referred to inmates as “prison-monks” instead of “convicts.” Thus, the “Prison-Ashram Project” began in 1973.

In December 2000, a supporter of the foundation happened upon the book *Father Arseny* and recommended it to Mr. Lozoff, who then contacted Mr. Theodore Bazil, Manager of SVS Press. “This story is such an excellent example of the transformative possibilities in a prison environment,” wrote Mr. Lozoff, “I hope we can find a way to make the book widely available to prisoners.”

Subsequently, Mr. Lozoff ordered 10,000 copies to distribute to the U.S. prisoners, who often sent poignant letters to the foundation and the press, expressing how the story touched their lives. One inmate wrote:

“I am a federal prisoner facing many years in prison, and had lost all hope. The story of Fr. Arseny restores my faith and greatly helped me. Thank you for making his story available. I think without inspiration, I would be dead already. Many Blessings. May God guide us all. Peace.”

This summer, The Human Kindness Foundation ordered 5,000 more copies of the book for distribution, and expressed new interest in a Spanish translation of the book, which will be released by SVS Press in January 2009.

To order the book from the SVS Press Web site, or to inquire about the Spanish edition, please visit www.svspress.com, or call the SVS Bookstore at 1-800-204-2665. Additionally, a companion volume titled *Father Arseny: A Cloud of Witnesses* is available for readers who already have enjoyed the riveting story of Father Arseny’s prison years.

Priestly Ban *Cont. from pag. 19*

successors of the Apostles, and only for extremely grave situations: heresy, apostasy, witchcraft with invocation of demons, and for monks who get married and don’t repent and return to the monastery (The Rudder (Pedalion), 1957, pg. 522-523). But it is unacceptable to curse one of the faithful, who comes to church on Sunday, lights candles and kisses the icons, only because he or she does not like the priest.

Inasmuch as Canon 105 of the Council of Trullo II penalizes the priest who curses by keeping him temporarily from the holy things, and if he continues, with defrocking, then it seems that the expression “under a priestly ban (curse)” from certain prayers of absolution, was introduced because of abuse by some priests and because of the superstitions of the people. In the prayers of absolution for those who have passed away, the binding given by a hierarch is clearly mentioned, not that of a priest, over those who suffered grave errors / sins, “through the envy and work of the devil.” In any case, this practice must be stopped before it becomes an occasion for harm to all of the faithful.

Originally published in SOLIA DECEMBER 2005, pages 20, 24 (Romanian).

Editor’s Note: As an example of Fr. Roman Braga’s position in practice, we draw your attention to the fact that after 1990, when there were those who shouted out against Patriarch Teoctist and one of the younger bishops rushed to curse them, the Patriarch, with his characteristic wisdom stopped him and said: “The hand of the priest and even moreso that of the hierarch is given by God to bless, not to curse.”

ARCHITECT HARALAMB H. GEORGESCU

100th Anniversary of his birth

Seldom do we write or remember some of the great artists who so boldly and yet, at the same time so discretely, touch the lives of generations: the architects of our churches. Ever since I came to the USA, I heard much about names such as: Georgescu, Gruita, Tekushan, Popa and others, but little did I ever learn about some of their great works outside our church life. Yet, this year, I received a call from the son of Haralamb Georgescu, Christopher, himself a Romanian-American artist in California. The conversation was warm, familiar and informative. It unveiled fresh thoughts in my mind and made me briefly reflect about some of those church architects who truly deserve more of our prayer and remembrance. They are artists who turned the visions and dreams of some of our clergy and parishes into reality. But as life goes on, as soon as buildings are erected and burdens of paying mortgages set in, they seem to be forgotten by the relentless passing of time.

Recently, I read that “The Mincu University of Architecture and Urbanism” in Bucharest, Romania, celebrated the centennial of the birth of the Romanian-American architect Haralamb H. Georgescu, and I was proud to hear that one of us is remembered. He is the architect who designed the buildings of St. Mary Romanian Orthodox Cathedral in Cleveland, continued to be built under architect Nick Tekushan’s expertise (600 seats) and St. George Romanian Orthodox Cathedral in Detroit (500 seats), two emblematic symbols of our Romanian-American identity. To satisfy my curiosity on the subject, I did a simple click on Wikipedia which instantly revealed abundant information about perhaps too much for the limited space of our *Solia* news. If curious, why don’t you do the same?

Here is what this popular encyclopedia says about him: “Haralamb H. Georgescu (1908 – 1977), also known as Harlamb Georgesco, was a twentieth century Romanian-American modernist architect. He had a 44-year career spanning time in both Romania and the United States before dying in California in 1977. Georgescu was born in Pitești, Arges (Romania) in 1908. He attended the Catholic Grammar School in Pitești, the Junior High School in Jassy, and the Senior High School in Alba Julia before graduating from the Polytechnic Institute of Bucharest School of Architecture in 1933. He practiced architecture in Bucharest from 1933 until 1947, during which time he designed apartment buildings, hotels, theaters, churches, office buildings, factories and residences; some in collaboration with architect Horia Creanga, nephew of the famous Romanian writer Ion Creanga.” His work both in Romania and the USA are outstanding,

and the list is huge. Some of the best known are ARO Hotel in Brasov, The Malaxa Steel Mill, The Bucharest City Hall (1936), The National Theatre and the Romanian Pavilion at the Leipzig Sample Fair.

Becoming a refugee from the menace of communism in 1947, he continued his professional ascent in the USA as a professor at the University of Nebraska and then working for some famous firms and for himself. Some consider his design of Pasinetti Residence as his best-ever rendition. Others speak with awe about his visionary outlook of the 640 highrises and suspended streets designed for the city of Los Angeles, yet never built. The creative energy of this great Romanian-American was abruptly interrupted by his accidental death in 1977 at the age of 69. His son, Christopher of San Diego, inherited his father’s talent.

Georgescu’s archives have been acquired in part by the J. Paul Getty Trust. This spring, at the 100 year milestone since the architect’s birth, his *alma mater* in Bucharest honored his work and memory with the exhibition entitled: “A Romanian Architect in the U.S.A.” It covered Haralamb (Bubi) Georgescu’s work from 1933-1947 (Romania) and 1947-1977 (U.S.A.). The Mincu University of Architecture and Urbanism, which held the exhibition, has also acquired some of his archives. The exhibition was held on May 15, 2008 in collaboration with The Getty Research Institute. The 130-page Catalog received the award “The Best Architectural Book of 2008” in Bucharest, Romania. The complete catalog can viewed on his son’s web site: www.georgescoart.com.

Today, as a priest serving in one of the buildings based on his vision, I raise a prayer for Bubi and all our architects and artists who build and beautify our churches and hope this medallion may inspire our young Romanian-American generation of artists to imitate the selfless and unforgettable example of this great artist who continues to live through his monumental work.

Very Rev. Dr. Remus Grama

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS 2008

Hristos se naște! Măriți-L!

*«Să sunăm în chimvale; să strigăm în cântări. Hristos S-a întrupat;
propovăduirea proorocilor s-a îndeplinit.»*
(Slujba Vecerniei Ajunului Crăciunului, glasul al IV-lea).

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai
Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite,
“Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru Iisus Hristos” (I Cor. 1:3),
iar de la noi părintească dragoste și arhieresti binecuvântări!

Iubiți credincioși,

Cu adevărat, “să sunăm în chimvale: să strigăm în cântări. Hristos S-a întrupat; propovăduirea proorocilor s-a îndeplinit. Pentru că Cel despre care ei au propovăduit, proorocind întruparea Sa, S-a născut în peștera cea sfântă și a fost așezat ca Prunc înfășat în iesle.”

În slujba Ajunului Nașterii Mântuitorului, “Ajunul Crăciunului”, acest imn este cântat imediat după versetul “Doamne strigat-am către Tine” din psalmul 140. Psalmul 140 a fost compus de regele David și se continuă astfel: “Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne! Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!” Acest Psalm se cântă la fiecare Vecernie.

David a strigat către Domnul nu numai pentru a-și mărturisi păcatele ci și pentru că a realizat că singur nu se putea îndrepta, de aceea a strigat în rugăciune către Domnul să-l ajute. Omul, fiind slab, are nevoie de călăuzirea lui Dumnezeu care este Atotputernic, căci deși este alcătuit după chipul lui Dumnezeu, omul nu poate să se îndrepteze singur, ci are nevoie de harul și ajutorul Creatorului Său. Tot omul după Adam a “strigat” către Domnul, pentru ca Domnul să se milostivească asupra sa; tot omul l-a așteptat pe Hristos, singurul Iubitor de oameni, Milostivul, să vină în această lume pentru a-l călăuzi pe calea adevărului și a vieții veșnice.

Imnul acesta ne amintește de profețiile Vechiului Testament, care ne prevestesc venirea Mântuitorului, a Unsului lui Dumnezeu, Hristos Dumnezeu, Iisus Cel Unul Născut din Tatăl mai înainte de veci, și în timp, de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria. Ceea ce s-a proorocit a fost, că Mântuitorul se va întrupa și va trăi în această lume, pentru a ne izbăvi din blestemul strămoșesc și pentru a ne călăuzi spre împărăția Sa cea veșnică.

În slujba Ceasurilor împărătești, auzim profeții vorbind despre venirea Mântuitorului. Fiecare dintre cele patru profeții, adaugă ceva la descrierea făcută lui Hristos. La slujba Ceasului întâi, auzim din gura Proorocului Miheia (5: 2-4), că Conducătorul lui Israel se va naște în Betlem și că “venirea Sa a fost propovăduită de demult, dintru început.” Prin aceasta se înțelege că acest Conducător nu este unul vremelnic, ci unul cu o existență veșnică și că “El va fi mărit până la marginile pământului.” și, într-adevăr nu a existat niciodată un rege “până la marginile pământului” și niciun conducător nu poate pretinde aceasta cu excepția Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

La Ceasul al Treilea, Proorocul Ieremia (3: 23-29) spune: “Și după aceea, pe pământ S-a arătat și cu oamenii a petrecut;” și continuă: “O Israele, fericiți suntem! Căci lucrurile bineplăcute lui Dumnezeu ni se descoperă.” Cine altul decât veșnicul Hristos, Iisus din Nazaret, S-a arătat pe pământ și cu oamenii a

petrecut? Cântăm la slujba Utreniei: “Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.” Domnul Hristos ne-a descoperit pe Tatăl și pe Duhul Sfânt. Să ne amintim că la intrarea Sa în Ierusalim, poporul a strigat: ”Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!” (Marcu 11; 10). Hristos S-a pogorât din ceruri pentru a ne descoperi ce este bineplăcut lui Dumnezeu și mai presus pentru a-și arăta dragostea Sa față de noi și a ne mântui.

Citirea de la Ceasul al șaselea este din Proorocul Isaia (7: 10-16; 8: 1-4), în care ni se spune că Dumnezeu a dat omenirii un semn. “Și, iată, Fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și vor chema numele lui Emanuel”, care se tâlcuiește “Dumnezeu este cu noi.” Din nou, numai Iisus Hristos poate fi Acela Care S-a născut din Fecioară nenuntită și care este “Dumnezeu cu noi.” Fiecare creștin ar trebui să citească întreaga proorocie a lui Isaia despre venirea Mântuitorului. Cuvintele “Dumnezeu este cu noi” nu se referă numai la Atotprezența lui Dumnezeu ci mai ales la “întruparea și arătarea Sa ca om”.

Ultima proorocie este din Isaia și se citește la Ceasul al Noulea (9: 5-6). Iată ce ne spune: “Căci Prunc s-a născut nouă, un fiu s-a dat nouă, a cărui stăpânire e pe umărul lui și se cheamă numele lui: înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Și mare va fi stăpânirea lui și pacea lui nu va avea hotar. Va împărăți pe tronul și peste împărăția lui David, ca s-o întărească și s-o întemeieze prin judecată și prin dreptate, de acum și până-n veac. Râvna Domnului Savaot va face aceasta.”

Aici Isaia numește pe acest Prunc “Dumnezeu tare”! Îl cheamă “Părinte al veacului ce va să fie”! Întâi îl numește “Dumnezeu” și apoi “veșnic”. Numai Domnul Iisus a spus că este Dumnezeu, veșnic și Atotputernic și ne-a arătat toate acestea prin Slăvită învierea Sa din morți. Isaia ne amintește că stăpânirea Sa va fi mare și că pacea lui nu va avea hotar! Numai Hristos a spus: “Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu” (Ioan 14: 27), pentru că numai Hristos este Domn al păcii!

Pruncul este numit “Părinte al veacului ce va să fie!” Ce Copil poate fi numit părinte până nu are copiii? Cu adevărat, încă o dată, numai Hristos care este veșnic și părinte al tuturor, pentru că prin moartea și învierea Sa, El este Noul Adam, dăruindu-ne o nouă naștere prin apă și prin Duh! În vreme ce Vechiul Adam ne-a adus păcatul și moartea, tot astfel Noul Adam ne-a adus iertarea și viața veșnică!

Titlul de “Sfetnic minunat” ne arată lucrarea Mântuitorului Hristos. El S-a întrupat pentru a ne învăța voia Tatălui. A venit pentru a ne călăuzi, a ne sfătui și a ne conduce, dacă voim, în viața aceasta pământească. Bunul și blândul păstor nu-și forțează mielul să vină după el ci îl convinge să o facă; și având încredere, mielul merge după el și astfel va ajunge să-și iubească stăpânul.

Și noi ne cunoaștem Bunul Păstor din scrierile Proorocilor, ale Apostolilor, ale Sfinților Părinți și din mărturia vieții lor. Bucuroși îl urmăm, mai întâi în ieslea smerită a Peșterii Betleemului, apoi în Templu pentru a-l auzi vorbind cu autoritate, și mai apoi pentru a fi martori ai nenumăratelor sale minuni și pentru a auzi predicile Sale dătătoare de viață, până când ne găsim stând lângă cruce, uitându-ne la Acest Dumnezeu tare, Părinte veșnic, Sfetnic minunat care este Domn al păcii. Pe Acesta îl vom pune în mormântul rece, întunecat, pentru ca trei zile mai târziu să-l găsim gol, iar pe Hristos apărând în mijlocul nostru și conducându-ne din Vechiul Ierusalim către muntele de unde s-a înălțat sub ochii noștri, pentru a ne trimite darul și pecetea Sfântului Duh pentru a ne pregăti pentru a doua și mărită venire a Sa!

Iubiți credincioși,

Uitați-vă în biserică și priviți icoanele Proorocilor, ale Evangheliștilor, ale Apostolilor și ale Sfinților! Stați drept și ascultați cuvintele lor răsunând de-a lungul veacurilor înainte de întruparea Mântuitorului, în timpul șederii Sale printre noi și până la a doua Sa venire! Haideți să ne adunăm cu acești mari slujitori ai lui Dumnezeu care au proorocit întruparea Sa și de asemenea, cu cei care au fost martori ai vieții Sale printre noi, unindu-ne cu sfinții care de-a lungul veacurilor s-au făcut bineplăcuți lui Dumnezeu și haideți să “să sunăm în chimvale: să strigăm în cântări că Hristos S-a întrupat;” și haideți să ne bucurăm cu arhanghelii și cu îngerii, cu serafimii și heruvimii strigând: “Hristos se naște! Măriți-L!”

**Hristos se naște ! Măriți-L ! Hristos în mijlocul nostru !
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!**

+Nathaniel,

**Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Detroitului și al
Episcopiei Ortodoxe Române din America**

EPISCOPUL JONAH DE FORT WORTH A FOST ALES MITROPOLIT AL ÎNTREGII AMERICI ȘI AL CANADEI

Miercuri, 12 noiembrie 2009, Prea Sfințitul Episcop Jonah de Fort Worth a fost ales Arhiepiscop de Washington și New York și Mitropolit al întregii Americi și Canadei, la cel de-al 15-lea Consiliu Ortodox American al Bisericii Ortodoxe în America.

Prea Fericitul Mitropolit Jonah s-a născut cu numele Paffhausen James în Chicago, IL, și a fost botezat în Biserica Episcopală. Pe când era încă un copil, familia sa s-a stabilit în La Jolla, CA, aproape de San Diego.

A fost primit în sânul Bisericii Ortodoxe în 1978 la Biserica Sfintei Fecioare Maria din Kazan, Biserica Patriarhală a Moscovei din San Diego, în timp ce era student la Universitatea din California, San Diego. Mai târziu, el s-a transferat la UC Santa Cruz, unde a înființat o frăție creștină ortodoxă.

După terminarea studiilor la UCSC, James a studiat la Seminarul

Sfântul Vladimir, absolvind cu două Mastere în teologie (1985 și 1988).

El a urmat studii de doctorat la Uniunea Teologică Universitară din Berkeley, dar a întrerupt studiile pentru a petrece un an în Rusia.

În Moscova, în timp ce lucra pentru *Russkii Palomnik* la Departamentul Editurii Patriarhiei de la Moscova, a cunoscut viața Bisericii Ruse, cu precădere cea monahală.

Mai târziu, în același an, a intrat ca frate în Mănăstirea Valaam, unde a avut părinte spiritual pe starețul Mănăstirii, Arhimandritul Pankratie. A fost hirotonit diacon și preot în 1994, iar în 1995 și-a depus voturile monahale la Mănăstirea Sfântul Tihon din South Canaan, PA, primind numele Jonah.

Revenind în California, Ieromonahul Jonah a slujit într-o serie de misiuni și mai târziu i s-a încredințat înființarea unei Mănăstiri cu hramul Sf. Ioan de Shanghai și San Francisco. Mănăstirea, inițial situată în Point Reyes Station, CA, s-a mutat mai apoi la Manton, în California de Nord, aproape de Redding. În timp ce se străduia cu ridicarea obștii monahale, Părintele Jonah a înființat misiuni ortodoxe în Merced, Sonora, Chico, Eureka, Redding, Susanville, și în alte comunități din California, și în Kona, HI.

În primăvara anului 2008, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe în America l-a ridicat pe Ieromonahul Jonah la rangul de Arhimandrit și i-a fost dată ascultarea de episcop vicar și cancelar al Episcopiei de Sud.

Alegerea sa ca Episcop a avut loc pe 4 septembrie 2008, la o ședință extraordinară a Sfântului Sinod al Episcopilor din Biserica Ortodoxă în America. Anterior, în vară, candidatura sa fusese susținută de către

Cont. la pag. 31

AL 15-LEA CONSILIU AL BISERICII ORTODOXE ÎN AMERICA, UN EVENIMENT DEOSEBIT PENTRU BISERICA ORTODOXĂ ÎN AMERICA.

Începând de luni 10 noiembrie și până joi, 13 noiembrie 2008, inclusiv, delegații parohiilor din Biserica Ortodoxă în America (OCA) s-au adunat în Pittsburgh, PA pentru a participa la cel de-al 15-lea Consiliu al Bisericii Ortodoxe în America. Peste 600 de delegați și 200 de observatori au participat la lucrările Consiliului care a debutat cu o slujbă de Te-Deum prezidată de către Înalț Prea Sfințitul Arhiepiscop Dmitri de Dallas și al Episcopiei de Sud, locțiitor al Scaunului Mitropolitan. În timpul cuvântului de deschidere al primei sesiuni de ședințe a Consiliului, Arhiepiscopul Dmitri a subliniat nevoia ca fiecare dintre membrii Bisericii Ortodoxe în America să se dedice din nou misiunii și viziunii Bisericii Ortodoxe în America care este condusă de porunca Mântuitorului "mergând, învățați toate neamurile."

Participanții la Consiliu au ascultat apoi urările de bun venit ale Prea Sfințitului Episcop Tikhon de Philadelphia și al Pennsylvaniei de Est și locțiitor al scaunului Episcopiei Pennsylvaniei de Vest. Apoi, Părintele Alexander Lebedev reprezentând Biserica Ortodoxă Rusă

din afara Rusiei (ROCOR) a dat citire urărilor trimise de întăstătorul ROCOR, Înalț Prea Sfințitul Mitropolit Hilarion.

Unul din punctele principale pe agenda zilei de luni a fost discutarea întâlnirilor din diferite orașe care au avut loc în vara anului 2008 în vederea pregătirii Consiliului. Prea Sfințitul Episcop Nikon de Boston, al New England și al Arhiepiscopiei Albaneze, a prezentat scopurile și obiectivele acestor discuții. El a arătat că ierarhii și membrii Comisiei preconciiliare care au participat la aceste ședințe au văzut clar durerile, problemele, speranțele și îngrijorările clericilor și credincioșilor care au participat. Episcopul Nikon a împărtășit speranța sa că aceste întâlniri, împreună cu hotărârile Consiliul OCA, vor fi instrumentale în vindecarea atât de necesară a problemelor din OCA. După remarcile Episcopului Nikon, a început o sesiune de întrebări și răspunsuri, în timpul căreia, delegații au prezentat întrebări în scris ierarhilor. Membri ai Sfântului Sinod au început să răspundă întrebărilor la această

sesiune și au oferit mai multe răspunsuri a doua zi.

Sesiunea de luni s-a încheiat cu slujba Privegherii, a citirii Canonului de Pocăință și cu o meditație privind pocăința oferită de către Episcopul Tikhon, care a subliniat importanța înțelegerii căderii cuiva prin prisma Patimilor și învierii Mântuitorului. Episcopul a subliniat că realitățile morții și învierii Domnului sunt cele care ne dau putere și nădejde în fața tuturor suferințelor.

A doua zi a Consiliului, marți 11 noiembrie a început cu slujba Sf. Liturghii prezidată de către Arhiepiscopul Dmitri, Episcopul Tikhon și Episcopul Alejo al Mexicului. La sfârșitul Liturghiei, în cinstea Zilei Veteranilor din SUA și a Zilei Memoriale din Canada, care amândouă se sărbătoresc în data de 11 noiembrie, ierarhii și preoții militari au savârșit slujba Parastasului pentru cei care au căzut pe câmpurile de luptă și pentru veteranii ce s-au mutat din această viață.

Mai târziu, în timpul dimineții, participanții la Consiliu au aflat cu tristețe, faptul că Părintele Stephen Karaffa, Parohul Bisericii Sf. Petru și Pavel din Burr Ridge, IL, a adormit întru Domnul după ce a participat la Sf. Liturghie. La începutul sesiunii de după amiază, Episcopul Tikhon a slujit un Parastas pentru odihna sufletului Părintelui Stephen.

Marți după amiază, delegații la Consiliu au discutat raportul și recomandările Comisiei Speciale de Investigare (SIC), care a fost însărcinată să investigheze neregulile financiare din trecut ale Cancelariei OCA. Prea Sfințitul Episcop Benjamin de San Francisco și al Episcopiei de Vest, șeful SIC, precum și alți membri ai SIC au condus aceste discuții, de-a lungul cărora, episcopii au stat în sală printre credincioși, în loc să stea la masa prezidiului. Participanții la Consiliu au discutat sincer, deschis și respectuos despre munca, concluziile și recomandările SIC.

Marți seara, participanții la Consiliu au ascultat raporturile a trei dintre cei patru membri ai administrației Cancelariei OCA – Pr. Alexander Garklavs, Cancelar, Pr. Eric G. Tosi, Secretar, și Pr. Andrew Jarmus, Director al Comunicațiilor. Fiecare dintre aceștia a sumarizat raporturile lor scrise. Al patrulea membru al administrației Cancelariei, Pr. Michael Tassos, Casier, a prezentat raportul său asupra finanțelor Bisericii în după amiaza zilei de miercuri, 12 noiembrie.

La sfârșitul zilei, delegații și observatorii prezenți au ascultat răspunsurile ierarhilor OCA la o parte din întrebările adresate în scris Sfântului Sinod cu o seară înainte. Între ierarhii care au oferit răspunsuri s-a numărat Episcopul Nikon, care a vorbit despre nevoia de a cultiva unitate în Biserică și care a spus că unitatea internă este critică înainte ca unitatea cu celelalte jurisdicții ortodoxe să devină o realitate. Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel de Detroit și al Episcopiei Române a explicat apoi despre dialogul dintre Episcopia Ortodoxă Română din America și Patriarhia Română, arătând că se discută posibilitatea unirii tuturor Românilor Ortodocși din America de Nord într-o singură administrație autonomă bisericească. Episcopul Tikhon a vorbit despre importanta misiune a clericilor și credincioșilor OCA de a “căuta

lumina și de a îngădui Domnului să acționeze.”

Ceea ce mulți au numit momentul de răscruce al Consiliului a început odată cu vorbele Prea Sfințitului Episcop Jonah, care a fost ales de către membrii Sfântului Sinod să ofere răspunsuri la majoritatea întrebărilor submise de către delegați luni seara. Episcopul Jonah a vorbit deschis și direct despre criza de care OCA a fost afectată în ultimii ani. El a subliniat că zilele în care se conducea prin intimidare în OCA sunt terminate. El a arătat că, orientându-ne viața după Hristos, conducerea trebuie să fie bazată pe dragoste, iar ascultarea față de lideri este cooperare din dragoste și respect. “Autoritatea este responsabilitate. Autoritatea este răspundere. Nu este putere,” a declarat emfatic. Episcopul Jonah a spus, de asemenea, că membrii Bisericii trebuie să lase deoparte sentimentele de amărăciune și supărare, realizând că aceste emoții sunt dăunătoare atât înăuntrul cât și în afară, celorlalți, în special celor care ne sunt aproape. În loc, a adăugat Episcopul Jonah, clericii și credincioșii trebuie să aleagă să înainteze în iubire. Răspunsurile cinstite, izvorâte din inimă ale Episcopului Jonah, au adus un asemenea răspuns pozitiv din partea participanților la Consiliu, încât în inimile multora răspunsul necesar pentru sesiunea de a doua zi dimineața a devenit clar.

Miercuri, 12 noiembrie, mai mulți clerici implicați în lucrări misionare în OCA au participat la slujba Sf. Liturghii prezidate de către Episcopul Jonah. În predica sa, Episcopul Jonah a arătat că misiunea de răspândire a Evangheliei nu aparține numai oamenilor care înființează parohii, ci este munca fiecărui creștin. “Fiecare dintre noi a fost uns cu Sf. Mir care este harul Sf. Duh de a proclama Evanghelia lui Iisus Hristos prin viața noastră, prin faptele noastre, prin felul în care ne comportăm unii față de alții - de natura acestor relații - și prin cuvintele noastre, de a proclama că Hristos S-a întrupat, că Hristos ne iartă dacă ne pocăim”, a spus el. “și această Vestă Bună a iertării păcatelor, a pocăinței, este ceea ce lumea noastră tânjește să audă.”

După Sf. Liturghie, a început mult așteptata sesiune de alegere a unui nou Mitropolit Primat al întregii Americi și a Canadei. Conform Statutului OCA, delegații la Consiliu votează pentru unul sau mai mulți candidați spre a fi considerați la alegere de către Sfântul Sinod al Episcopilor. Dacă delegații selectează un nume cu mai mult de două treimi din primul tur de scrutin, numele acelei persoane este înaintat Sf. Sinod. Dacă niciun nume nu primește două treimi din primul tur de scrutin, urmează un al doilea tur de scrutin și primele două nume sunt înaintate către Sf. Sinod spre alegere. În primul tur de scrutin, cei doi ierarhi care au primit cele mai multe voturi au fost Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Job de Chicago și al Episcopiei de Midwest și Episcopul Jonah; niciunul nu a primit două treimi din voturi. La al doilea tur de scrutin, din nou Arhiepiscopul Job și Episcopul Jonah au primit cel mai mare număr de voturi, după care numele lor au fost înaintate Sfântului Sinod spre considerare și alegere canonică.

Membrii Sfântului Sinod s-au retras în altarul capelei

pentru o deliberare însoțită de rugăciune. La puțin timp după aceea, Arhiepiscopul Dmitri a anunțat că "Părutu-s-a bun Sfântului Duh și nouă să alegem în această zi de 12 noiembrie 2008, în scaunul de Arhiepiscop de Washington și New York, Mitropolit al întregii Americi și al Canadei, pe Episcopul Jonah de Forth Worth. Vrednic este!" Anunțul alegerii Episcopului Jonah, care primise cel mai mare număr de voturi în ambele tururi de scrutin, a fost primit cu o extraordinară bucurie de către participanții la Consiliu cu strigăte de "Vredinc este!". Episcopul Jonah a fost adus în mijlocul ierarhilor, clericilor și credincioșilor și instalat ca noul Mitropolit al întregii Americi și al Canadei.

După ritualul instalării, noul ales Mitropolit a rămas în sala de ședințe, binecuvântând pe clericii și credincioșii care s-au apropiat să-i adreseze urările lor de bine. Vestea alegerii Mitropolitului Jonah s-a răspândit repede și imediat au început să sosească felicitări de la ierarhi, clerici și credincioși din toată lumea.

Miercuri după amiază, participanții la Consiliu au ascultat raportul financiar. În timpul acestei sesiuni, conduse de către Casierul OCA, Părintele Michael Tassos, delegații au ascultat mai întâi un raport din partea Dlui John Barrone, partener la firma de contabilitate Weiser LLP, care au controlat extern finanțele OCA pe anul 2007. Dl Barrone a afirmat că firma sa va enunța o opinie calificată cu privire la finanțele pe anul 2007, ca urmare a înregistrărilor contabile neadecvate din perioada la care face referire raportul SIC. Dl. Barrone a raportat că, cu toate acestea, în general, practicile financiare ale OCA sunt conform cu procedurile contabile acceptate. A concluzionat că ceea ce e necesar pentru ca să se mențină practici contabile bune în Biserică, este o atitudine adecvată pentru importanța unor bune proceduri contabile, competența personalului contabil și sărguință în asigurarea practicilor financiare corecte.

Mai apoi, Comitetul de control intern financiar, condus de către Părintele Paul Suda, a raportat că, cu excepția câtorva greșeli minore, chestiunile financiare ale Cancelariei OCA sunt în bună rânduială. El a atribuit acest lucru, osteneții echipei financiare a Cancelariei sub supravegherea Părintelui Tassos.

Pentru a prezenta raportul financiar, Părintele Michael Tassos a fost acompaniat de Părintele Matthew Tate, conducătorul Comitetului de finanțe al Consiliului Mitropolitan. Pr. Matthew a prezentat măsurile luate de Consiliul Mitropolitan de-a lungul ultimilor patru ani pentru a corecta administrarea greșită financiară care a avut loc la Cancelaria OCA. Una dintre schimbările semnificative implementate de către Consiliul Mitropolitan a fost să nu mai aprobe deficitele bugetare, care în anumite cazuri ajunseseră până la \$1.2 milioane.

Pr. Michael a prezentat apoi o schiță a activităților sale ca și Casier de la numirea sa în această funcție în noiembrie 2007, incluzând și o prezentare a situației financiare din 2007. El a continuat prezentarea situației financiare până în noiembrie 2008. A concluzionat, arătând o serie de probleme care trebuie rezolvate cum ar fi: cheltuielile legate de reprezentarea legală, asigurarea

că raporturile financiare sunt prezentate regulat, la timp și de o manieră corectă, și implementarea programului de contabilitate Blackbaud. El a subliniat, de asemenea, că, deși finanțele trebuie să fie păstrate în bună rânduială și responsabil, totuși, viața Bisericii nu este centrată pe subiectul banilor, ci pe a săvârși munca pe care Hristos a încredințat-o poporului Său. A menține finanțele în ordine, ajută Biserica să se concentreze asupra scopului ei primordial în mod efectiv.

Ultimul raport financiar al zilei a fost prezentat de către Pr. Michael Westerberg, liderul grupului Fondului de Pensii al OCA. Pr. Michael a menționat că aproximativ 62% dintre clericii OCA eligibili sunt membri ai Planului de Pensii. El a adăugat că valoarea Planului de Pensii la data de 7 noiembrie 2008 era de \$19 milioane. Chiar dacă valoarea Planului a scăzut odată cu prăbușirea finanțelor în întreaga lume, totuși, valoarea planului a crescut față de anul 2007. În răspuns la întrebările privitoare la acțiunile legale îndreptate asupra OCA, Pr. Michael a afirmat că aseturile planului sunt separate de cele ale OCA. Toate aseturile Planului de pensii aparțin participanților.

Sesiunile din ziua de miercuri s-au încheiat cu un banchet festiv pentru toți participanții, invitații și credincioșii din parohiile locale ale OCA. Printre invitații de seamă s-a numărat Prea Sfințitul Mark, Episcop de Toledo și de Midwest al Arhiepiscopiei Ortodoxe Antiohiene din America de Nord, care a fost prezent și la alegerea Mitropolitului Jonah. Un alt oaspete de seamă a fost Protoiereul Alexander Lebedev, care a reprezentat pe Mitropolitul Hilarion al ROCOR.

Părintele Alexander Garklavs, Cancelarul OCA a rostit principala cuvântare a serii. În cuvântul său, Pr. Garklavs a arătat că, de-a lungul istoriei au mai existat conflicte în Biserică. El a spus că, scandalul cu care OCA s-a confruntat este "un semn al maturității." Recunoscând faptul că, întotdeauna vor fi provocări în viața Bisericii, el a subliniat faptul că, credincioșii vor continua într-o mare măsură să mărturisească Tradiția vie a Bisericii. Apoi, Părintele s-a adresat direct clericilor, arătând că deși este dificilă deseori, vocația preoției este cea mai nobilă. El a încheiat, exprimându-și recunoștința către membrii Comitetului local de planificare și organizare precum și tuturor voluntarilor. A mulțumit, de asemenea, preoților și Sf. Sinod al Episcopilor. Referindu-se la alegerea Mitropolitului Jonah, a spus că, deși, există nemulțumirea că Episcopii nu vorbesc îndeajuns, în această zi a alegerii, ei au vorbit foarte clar chiar și nerostind vreun cuvânt.

Alți vorbitori în timpul banchetului au fost Dl. Nick Chakos din partea Carității Creștine Internaționale Ortodoxe (IOCC) și Părintele David Rucker din partea Centrului Misiunilor Creștine Ortodoxe (OCMC), care au prezentat activitățile specifice celor două organizații. Amândoi vorbitorii au arătat că asemenea activități ca cele desfășurate de IOCC și OCMC, reprezintă esența activităților în Biserică.

Cel din urmă vorbitor al serii a fost Mitropolitul Jonah, care a început arătând din nou, că, conducerea în

Biserică este bazată pe slujire, nu pe putere. Mai apoi, el a prezentat viziunea sa proprie despre activitățile asupra cărora OCA trebuie să se concentreze, subliniind că în centrul acestor activități sunt misiunile de slujire și evanghelizare, mai ales în mediul studentesc. Aceste activități vor asigura un loc de refugiu și de vindecare într-o societate în care abundă durerea și deziluziile. De asemenea, Înalt Prea Sfințitul a spus că v-a acorda prioritate relațiilor cu celelalte Biserici Ortodoxe; pentru ca OCA să fie respectată de celelalte Biserici, este esențial ca și OCA să le respecte și să întrețină legături cu ele. Cel mai important lucru pe care fiecare credincios trebuie să-l facă, a subliniat Mitropolitul, este să trăiască credința și viața ortodoxă, dedicându-se disciplinii spirituale și vieții sacramentale. El a adăugat că, dedicându-ne astfel viața putem aduce rodire duhovnicească în viața noastră personală și în viața Bisericii.

Utima zi a Consiliului, joi, 13 noiembrie 2008, a coincis cu Sărbătoarea Sf. Ioan Gură de Aur. Sf. Liturghie arhierescă a fost prezidată de către Mitropolitul Jonah, care în predica sa a meditat asupra cuvintelor din Evanghelia zilei după Sf. Ioan, în care Mântuitorul Hristos se identifică cu Blândul Păstor, arătând care este misunea păstorului. "Atunci când ne desfășurăm munca pastorală, în orice context ar fi, fie că este cea de mamă sau tată într-o familie, cea de preot într-o parohie sau cea de episcop într-o eparhie, sau – așa cum voi afla – cea de Mitropolit a unei Biserici locale, noi facem ca ceilalți să aibă viață și să aibă din belșug, pentru a se umple de bucurie, pentru ca ei la rândul lor să gonească disperarea, să aibă nădejde." Mitropolitul a continuat, arătând că singura cale prin care această viață se poate realiza pentru credincioși, este, ca ei să pună pe Hristos mai presus de orice, pentru că "foarte puține lucruri nu pot fi rezolvate dacă avem bunăvoință și dacă îl păstrăm pe Hristos ca pe întâiul și Cel mai de seamă criteriu al vieții și judecății noastre."

După Sf. Liturghie, delegații s-au adunat pentru sesiunea de închidere. Primul punct pe ordinea de zi a fost continuarea discuțiilor cu referire la finanțele Bisericii, discuție începută cu o seară înainte. O problemă centrală a fost aprobarea unei taxe pe membru pentru următorii trei ani, convorbire care a inclus discutarea unei rezoluții propuse de Episcopia Pennsylvaniei de Vest de a se reduce taxa la suma de \$50.00 pe membru adult. În discuția care a urmat, Mitropolitul Jonah a împărtășit convingerea că plata către Biserica centrală a unei "taxe pe cap de membru" trebuie să înceteze. Metoda corectă de finanțare a Bisericii este prin modelul biblic al zeciuiei – cu ținta de a da 10% din ceea ce avem. Mitropolitul a arătat că dorește ca operațiunile administrative centrale să fie reduse astfel încât să poată fi finanțate prin zeciuiei primite de la episcopii. Cu toate acestea, el a adăugat că, va trebui să treacă o perioadă de timp pentru ca Biserica să îmbrățișeze acest model în întregime, și că, în acest timp, nevoile financiare ale administrației centrale trebuiesc îndeplinite. El a spus că reducerea radicală a taxei de membrație nu va permite Bisericii să-și îndeplinească responsabilitățile și va

împiedica efectiv activitatea Bisericii Centrale, inclusive munca pe care el va putea să o îndeplinească ca Mitropolitul primat.

După discuții îndelungate, delegații la Consiliu au aprobat o taxă de \$105.00 pe membru pentru următorii trei ani. Odată cu luarea acestei decizii, Consiliul și-a exprimat convingerea că OCA va adopta modelul zeciuiei pentru a finanța activitatea Bisericii, ideal la al 16-lea Consiliu al OCA. O rezoluție asemănătoare a fost adoptată, prin care, episcopiile pot plăti taxele către Administrația centrală pe bază de zeciuială în următorii trei ani în loc să aștepte ca această decizie să fie discutată la următorul Consiliu al OCA.

Delegații au ascultat apoi o scurtă prezentare a Consilierului Juridic al OCA, Dl Thaddeus Wojcik, care a a rătat că rolul său în OCA este de a "ajuta conducerea Bisericii să acționeze conform cu legea." O altă prezentare scurtă a fost oferită de către Dl George Caravakis din parte Planului de Sănătate Ortodox, care a vorbit despre beneficiile planului și a anunțat că planul va fi deschis pentru înrolare de-a lungul lunii noiembrie.

Sesiunea finală a Consiliului a cuprins și un raport al Comitetului de Rezoluții al Consiliului, condus de către Părintele John Erickson. Dintre propunerile prezentate, delegații la Consiliu au recunoscut unanim rolul fostului Casier al OCA, care a descoperit neregulile financiare ale Cancelariei OCA și i-au oferit scuze pentru tratamentul injust la care a fost supus ca urmare a acțiunilor sale.

Au fost aleși apoi noii membri ai Consiliului Mitropolitan și ai Conducerei Planului de Pensii. Delegații clerici au ales în Consiliul Mitropolitan pe Pr. David Garretson de la Biserica Sf. Petru și Pavel din South River, NJ, pentru un termen de șase ani și pe Pr. Theodore Bobosh de la Biserica Sf. Pavel din Dayton, OH, pentru un termen de trei ani. Ca membri laici în Consiliul Mitropolitan au fost aleși Dr. Faith Skordinski pentru un termen de șase ani și Protodiaconul Petru Danilchik pentru un termen de trei ani. Membrii înlocuitori au fost aleși Pr. Thomas Moore de la Biserica Sf. Apostoli din Columbia, SC și Dr. Paul Meyendorff.

Membrii clerici aleși în Conducerea Planului de Pensii al OCA au fost Pr. John Zdinak de la Catedrala Sf. Theodosius din Cleveland, OH și Pr. Gleb McFatter de la Misiunea Sf. Dimitrie din Naples, FL, amândoi pentru un termen de șase ani și Pr. John Hopko de la Biserica Sf. Chiril și Metodie din Terryville, CT pentru un termen de trei ani. Pr. John Adamcio a fost ales ca înlocuitor. Membrii laici aleși au fost Dl. John Sedor pentru un termen de șase ani și Dl Gregory Shesko pentru un termen de trei ani. Dl Martin Brown a fost ales ca înlocuitor.

Delegații au votat, de asemenea, un amendament Statutului OCA prin care Consiliul Mitropolitan este autorizat să numească membri ai Comitetului de control financiar intern și prin care se cere ca toți membrii acestui comitet să aibă calificarea și experiența contabilă necesară. La cealaltă propunere de amendament a Statutului, privind procedura de alegere a Mitropolitului

Cont. la pag. 31

ÎNALT PREA SFINȚITUL MITROPOLIT JONAH: “BISERICA ORTODOXĂ ÎN AMERICA – VIZIUNE, VOCAȚIE, MISIUNE, IDENTITATE”

Sfântul Duh dăruiește Bisericii viziunea Ei, care provine din identitatea noastră în Hristos ca Trup al Său. Această viziune este identică cu viziunea tuturor celor care au fost înainte de noi tocmai pentru că este același Trup, cu aceeași vocație, misiune și identitate: de a fi Trupul lui Hristos: Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolicească Biserică. De fiecare dată când adăugăm elemente acestei viziuni, noi o distorsionăm, oricât ar fi de nobile calificările și intențiile pe care le avem. Ori de câte ori luăm sau diminuăm această viziune, se întâmplă la fel. Dacă schimbăm această viziune în orice mod, ne eliminăm din ea și din Trupul pe care îl constituie.

A lua asupra-ți Responsabilitatea și Pocăința

Există mult interes în tristul scandal care afectează Biserica Ortodoxă în America (OCA), în Est și în Nord. Amenințări cumplite de cădere, trădări și speculații asupra unor motive perverse sunt prezente peste tot pe Internet și discutate peste tot. În special, se spun și se scriu multe asupra faptului că OCA nu are viziune și aceasta este datorită lipsei unei bune conduceri.

Aceste discuții arată un adevăr: este cu siguranță misiunea conducătorilor noștri bisericești să ne anunțe și să ne reînnoiască constant viziunea Bisericii. Dar cum, exact, se întâmplă aceasta? Este vre-o cale specific bisericească prin care se face aceasta? Pentru că noi nu suntem o corporație sau o organizație seculară, și în acest caz nu putem lua un model secular. Identitatea noastră, vocația și misiunea – atât ca membri individuali ai Bisericii cât și împreună ca Trup al Bisericii – derivă din viziunea Bisericii. Viziunea Bisericii nu este cea a unui lider în mod particular, ci este împărtășită de întregul Trup al credincioșilor.

Misiunea noastră este de a ne îndepărta de micile noastre preocupări individuale, cauze și visuri – deziluzii ale propriei noastre gândiri. Iar misiunea liderilor noștri este de a ne chema constant înapoi la pocăință. Aceasta, ei trebuie să o facă, pentru ca noi să putem să ne împărtășim de această viziune care ne este dată prin harul Sfântului Duh și să acceptăm chemarea lui Hristos de a fi Biserica, Trupul Său, care constituie centrul identității noastre personale și colective.

Dar atunci când această conducere nu se realizează – când liderii noștri nu ne cheamă la pocăință prin cuvânt și exemplu, ci cauzează în schimb, scandal, întristare și durere – ce facem? Pentru că, fără nici un dubiu, au existat greșeli ieșite din comun, și aceste probleme sunt serioase și afectează profund viața multora. De aceea este o nevoie imperioasă de vindecare și de restabilire a încrederii.

Când unul suferă, toți suferă. Când un membru este onorat, toți se bucură (cf. I Corinteni 12:26). Acesta este

principiul basic de comuniune în Hristos. Episcopii au o deosebită responsabilitate, dar ei nu sunt Biserica prin ei înșiși; nici preoții, nici restul laicilor. Cum ne sprijinim episcopii pentru ca ei să-și poarte această porțiune a responsabilității pentru viața întregului Trup? Hristos ne cheamă să ne asumăm responsabilitate pentru Biserică, care este deja a noastră prin virtutea botezului și mirungerii noastre. Nu este vorba despre cum se vor descurca “ei” cu aceasta. Este vorba despre noi. Este viața noastră, unirea noastră cu Hristos și unul cu altul.

Dacă există o lipsă de responsabilitate și transparență din partea ierarhiei, nu este oare responsabilitatea noastră să o corectăm? Cum s-ar fi ajuns la aceasta, dacă noi nu ne-am fi abrogat responsabilitatea de a cere integritate de la liderii pe care i-am pus în oficiu?

Dacă judecăm pe cei din poziții de autoritate care au căzut, nu facem decât să ne acuzăm și să ne judecăm pe noi înșine. E mai ușor să blamăm ipocrit decât să acceptăm responsabilitatea de a curăța mizeria. Ar trebui să plângem păcatele fraților noștri, nu să le judecăm. Și făcând aceasta, ne adunăm în milă. Aceasta ne întărește în unitate și ne sudează împreună într-o misiune comună: de a ne asuma responsabilitatea pentru viața Bisericii.

Autoritatea este responsabilitate. Când autoritatea degenerază în putere, egoism și poziție, distruge chipul lui Hristos pe care acele poziții de responsabilitate sunt intenționate să le reprezinte. “Cine va voi să fie primul între voi, va trebui să fie slujitorul tuturor.” (Marcu 10:44). Întâii păstori ai Bisericii sunt chemați să fie acest chip al lui Hristos, așa precum sunt chemați și toți credincioșii. Ei au căzut; noi am căzut. Dar noi trebuie să ne întoarcem în mod constant la pocăință, suportând pe cei care poartă responsabilitate pentru sufletele noastre. Este o sarcină grea. Dar dacă toți purtăm această sarcină împreună, în conlucrare de dragoste și comuniune, devine jugul bun și povara ușoară a lui Hristos, în Hristos, prin Hristos: Atunci vom vedea cu claritate viziunea Bisericii lui Hristos și aceasta ne va arăta cum să ne așezăm casa în bună rânduială, curățind mizeria pe care noi ca întreg, am îngăduit-o.

Viziunea împărăției

Deci, aceasta este viziunea Bisericii Ortodoxe în America, și aceasta este identitatea, vocația și misiunea ei? Nu este nimic altceva decât Iisus Hristos și împărăția Sa. Această viziune ne este descoperită atunci când celebrăm Sf. Euharistie, și Sf. Euharistie, în schimb, ne trimite în misiunea noastră: de a descoperi Evanghelia lui Hristos Americii în toată integritatea ei ortodoxă. Nu avem nevoie de metodele lumii seculare în care trăim (viziune – și misiune – idei etc) pentru a realiza aceasta. Mai degrabă, avem nevoie de rugăciune și discernământ

– împreună ca Trup al lui Hristos, și în mod deosebit din partea Sfântului Sinod al Episcopilor – pentru a putea reînnoi viziunea împărăției și a predica și proclama unitatea care există în Hristos prin Sfântul Duh și ne constituie ca Biserica.

Viziunea aceasta nu este despre programe, instituții, administrații, bugete sau birocrații. Cu atât mai puțin este vorba despre ambiții personale, agende, sau măriri de sine ale episcopilor, preoților, liderilor laici sau a oricui altcuiva. Este vorba numai despre Iisus Hristos și împărăția Sa. Toate proiectele concrete pe care le desfășurăm, toate oficiile și pozițiile de autoritate și responsabilitate, derivă din această sursă. “Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte lucruri se vor adăuga vouă” (Matei 6:33).

Dacă, ca organizație, noi am fi pierdut această viziune, atunci am fi încetat să fim Biserica. Dar nu este cazul aici. Această viziune și harul necesar ca s-o actualizăm și s-o întrupăm, ne este dat la fiecare împărțășanie.

Vrednicul de pomenire Părinte Alexandru Schmemmann a văzut clar și ne-a învățat clar că împărăția lui Dumnezeu, împărțășită în Euharistie este punctul focal al vieții Bisericii. Tocmai această claritate a viziunii i-a dat atâta putere de a ne învăța și conduce. Trebuie să ne întoarcem în contact cu această viziune. Trebuie să ne întoarcem la prima dragoste. Este Sf. Liturghie care ne dă identitate și ne trimite în misiune, reînnoindu-ne vocația de a fi Trupul lui Hristos – Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserica în lume.

Însușirile (Semnele) Bisericii

Cele patru însușiri (semne) ale Bisericii – unitatea, sfințenia, sobornicitatea (universalitatea) și apostolicitatea – sunt, de fapt, conținutul și identitatea Bisericii, constituind atât vocația, cât și misiunea Ei. Ele sunt și scopul nostru: este provocarea noastră să le actualizăm în viața noastră, atât personală cât și comună, pentru ca noi să fim Biserica.

Înainte de orice, aceste caracteristici sunt semnele lui Hristos însuși. Iisus Hristos este Una cu Tatăl și cu Duhul Sfânt; El este punctul focal al unității noastre și însuși contextul relației noastre cu Dumnezeu și unul cu altul ca Trup al Lui. Iisus Hristos este criteriul ultim al sfințeniei: omul transparent lui Dumnezeu, Dumnezeu descoperit, Dumnezeu întrupat și Care ne împărțășește acea sfințenie care este participarea la viața în Dumnezeu, care ne ridică din lumea păcatului și a morții. Hristos este esența universalității sau întregului pentru că “toate prin El s-au făcut și pentru El ... și în El toate se țin împreună” (Coloseni 1: 16-17). El este, de asemenea, sursa universalității, pentru că El îmbrățișează toate și pătrunde în toate și toate există prin El. Și El este sursa apostolicității, Apostolul și Marele Preot de la Dumnezeu, (Evrei 3: 1) a Căruia ascultare ni-l arată transparent lui Dumnezeu, vorbind numai cuvintele Celui Care L-a trimis (Ioan 3:34), și făcând ceea ce El vede pe Tatăl făcând (Ioan 5: 19), transformând și mântuind lumea.

Viziunea noastră ca dreptmăritori creștini este întâi și întâi Iisus Hristos. Mesajul Său este mesajul nostru: venirea împărăției. Viața Sa este viața noastră. Misiunea

Sa este misiunea noastră: mântuirea întregii lumi și unirea cu Dumnezeu, în Hristos, prin Duhul Sfânt. Misiunea noastră este de a ne pocăi permanent, de a avea această viziune reînnoită în noi și de a depărta din viața noastră tot ceea ce este contrar arătării și întrupării lui Hristos în viețile noastre. Acestea sunt semnele lui Hristos; și dacă ne împărțășim de viața Sa, atunci ne împărțășim și de aceste semne.

Rolul Autocefaliei

Unitatea, sfințenia, universalitatea și apostolicitatea Bisericii Ortodoxe nu poate fi posesia exclusivă a țărilor și popoarelor slave și a celorlalte țări și popoare din Europa de Est, Orientul Apropiat și din bazinul Mediteranei. Biserica Ortodoxă în America are vocația să proclame plinătatea Bisericii lui Hristos aici, în America. Autocefalia Ei a fost cerută și dată tocmai pentru a înlesni aceasta. Mulți privesc acel eveniment ca o mare eroare, fructul trist pe care noi suntem forțați acum să-l culegem. Dar dacă facem efortul să construim și nu să dărâmăm, (I Corinteni 3:10) o abordare mai constructivă a autocefaliei noastre devine evidentă.

Pentru că, de fapt, marea putere a Bisericii Ortodoxe în America este că în Ea, noi ne-am asumat responsabilitate deplină asupra vieții și intergrității Bisericii noastre și nu ne bazăm pe nimeni din afară. Bineînțeles, noi păstrăm relații frățești și comuniune euharistică cu alte Biserici Ortodoxe. Dar noi ne alegem episcopii noștri, ne controlăm singuri finanțele și ne susținem singuri activitățile. Nici o altă comunitate ortodoxă din America poate spune asta. De aceea noi suntem responsabili atât pentru greșelile noastre cât și pentru izbânzile noastre. Și atunci când ne confruntăm cu o problemă, noi suntem responsabili, ca un singur Trup al lui Hristos, să o rezolvăm într-o manieră creștinească. Da, noi păcătuim; iar păcatele unuia, aparțin în final, nouă tuturor – vindecarea și împăcarea celor care au fost răniți de păcat sunt responsabilitatea noastră a tuturor.

De aceea, problemele noastre nu vor fi rezolvate de cineva din afară. Nimeni de peste ocean nu poate veni să ne ajute. Nimeni nu ne va impune încă un set de birocrăți bisericești străini răspunzători numai unui despot distant de undeva din Lumea Veche. Mulțumim lui Dumnezeu! Aceasta este frumusețea și responsabilitatea autocefaliei. Este marea noastră putere. Trebuie numai să lăsăm deoparte distragerile cauzate de patimile noastre și să acceptăm această responsabilitate încredințată de Dumnezeu: de a fi Biserica Ortodoxă în această țară; de a descoperi prezența Mântuitorului Iisus Hristos aici, în America, sufletelor celor care pier în întuneric, ignoranță și disperare; de a le da nădejde; și de a le conduce spre pocăință în cunoașterea și dragostea lui Dumnezeu.

Traducere după un articol publicat inițial în jurnalul “Divine Ascent” al Mănăstirii Sf. Ioan de San Francisco, No. 11, Postul Mare din anul 2008. Acest articol a fost publicat și ca un document de studiu la al 15-lea Consiliu al OCA și mai apoi a fost publicat pe websiteul <http://www.oca.org> pe data de 20 noiembrie 2008.

CUVÂNT DE SUFLET - DECEMBRIE 2008.

PRAZNICUL NAȘTERII MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS.

A SĂRBĂTORI, ESTE A TRĂI MAI PRESUS DE FIRE; “SĂ NE ÎNSTRĂINĂM DE LUMEA CEA DEȘARTĂ”

Iubiți frați Preoți și frați creștini,

Ca să putem avea în sufletul nostru daruri vrednice de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, este de trebuință să avem mai întâi cunoștința de Dumnezeu cea schimbătoare de suflet și să prețuim pogorârea Mântuitorului, pogorârea Fiului lui Dumnezeu la noi. Dacă înțelegem ceva din această pogorâre, ne smerim și noi, și suntem într-un fel mai angajați pentru slujirea Lui. Iar dacă ne lipsește această cunoștință, dacă cunoștința pe care o avem este o cunoștință dinafară, atunci facem și noi mai mult lucruri dinafară și, e adevărat, ne angajăm într-o sărbătorire, dar așa cum se angajează și oamenii necredincioși, pentru că sunt și mulți necredincioși care prăznuiesc sărbătoarea Nașterii Domnului ca o sărbătoare de familie, ca ceva care ne adună într-un gând pe toți și ne dă prilej să ne veselim, ori această veselie nu este veselia cea din Lumină. Cei care sărbătoresc cu adevărat, sunt învăluiți în lumină, aud *”Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire”*, iar mărirea o aduc și ei înșiși, fac și ei să se-nmulțească mărirea lui Dumnezeu, și când se-nmulțește mărirea lui Dumnezeu și buna învoire este o lucrare și o realitate care se vede între cei care se silesc pentru cele bune.

”Hristos pe pământ, înălțați-vă”.

Suntem chemați să ducem o viață mai presus de bucuriile pământești; dacă am fi putut să ne apropiem de Dumnezeu numai prin ceea ce dă firea, prin ceea ce dă omul, atunci n-ar fi trebuit să vină însuși Fiul lui Dumnezeu să se întrupeze, să ne arate chip de viețuire înaltă. Pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la cer pe noi cei ce cântăm Lui: *Aliluia*. De aceea, *”văzând naștere străină, să ne înstrăinăm de lumea cea deșartă”*, este o chemare pe care o auzim deseori la Acatiste, la Acatistul Domnului Hristos, la Acatistul Bunei Vestiri, dar o cam uităm și rămânem la ea numai așa, ca la ceva care se face numai pentru a împlini rânduiala acatistului. Ori ceea ce se cuprinde acolo, este o chemare la o viață mai înaltă: *”Hristos pe pământ, înălțați-vă”*. A venit Domnul Hristos ca pe noi care-i cântăm *”Aliluia”*, să ne ridice la o viață mai înaltă, și ne ridică, ne ajută să ne ridicăm în măsura în care și noi ne silim și ducem o viață mai presus de fire, o viață în care se vede că Dumnezeu este Stăpân.

CREDINȚA NOASTRĂ ORTODOXĂ ADUCE ODIHNĂ ȘI BUCURIE.

Iubiți Frați și Surori în Hristos,

Au fost împotriviți, dar s-a arătat prin aceasta că numai aceia care îl primesc pe Domnul Hristos în sufletul

lor, numai aceia care cred în Domnul Hristos, au parte cu Domnul Hristos, ceilalți, împotriviții, nu se pot bucura de bucuria cea mare a venirii în lume a Mântuitorului, de ospățul credinței. Noi, cei credincioși, avem atâtea și atâtea prilejuri de bucurie. Mai întâi de toate, știm că credința noastră este despovărătoare; *”Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni”* a zis Domnul Hristos; *”învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți avea odihnă sufletelor voastre”* (Mt.11,28-29); e un cuvânt veșnic, așa cum sunt toate cuvintele veșnice ale Domnului Hristos din care înțelegem că, credința noastră este despovărătoare. Cineva care are o împovărare pe sufletul său, fie din pricina păcatelor, fie din pricina neîmplinirilor în lumea aceasta, nu a ajuns la credința care despovărează. Apoi credința care ne-o aduce Mântuitorul însuși, pentru că mântuirea e prin credință, credința în Mântuitorul nostru Iisus Hristos ne bucură și ne veselește. Ne bucură și ne pune în legătură cu Dumnezeu pe care nu-l putem cunoaște altfel, decât prin credință. *”Credința ta te-a mântuit, mergi în pace”*, *”Cum de nu aveți mai multă credință?”*, i-a întrebat Domnul Hristos pe ucenicii săi într-o împrejurare în care ar fi trebuit să fie liniștiți chiar dacă se stârnise o furtună pe mare. Credința este liniștitoare, *”îndrăzniți, Eu sunt, nu vă temeți”*, a zis Domnul Hristos cândva către ucenicii îngroziți (Mc.6.50). Credința noastră este aducătoare de bucurie, și în această lume, și în veșnicie. E aducătoare de bucurie în înțelesul că ne pune în legătură cu izvorul bucuriei, cu Evanghelia care este izvor de nădejde și de bucurie, *”Ai încredere, scoală-te, te cheamă”*, sunt cuvinte spuse de oamenii din mulțime către un om care aștepta mila Mântuitorului nostru Iisus Hristos. *”Ai încredere, scoală-te, te cheamă”* (Mc.10,49). Cine ne cheamă? Emanuel, cine-I Emanuel? E cel care ne pune în legătură cu Dumnezeu, numele Lui însemnând *”cu noi este Dumnezeu”* și ne cheamă să ne odihnească, ne cheamă ca să ne liniștească, ne cheamă ca să ne înveselească, ne cheamă Mântuitorul nostru Iisus Hristos să ne spună că ne așteaptă împărăția lui Dumnezeu, că împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat, să ne spună că împărăția lui Dumnezeu este în lăuntrul nostru, de aceea ne cheamă. Ne cheamă să ne ajute, ne cheamă să ne miluiască și să ne mântuiască; ne cheamă Mântuitorul nostru Iisus Hristos pentru că vrea să ne ocrotească așa cum găina adună puii săi sub aripi căci a zis Domnul Hristos: *”Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei ce vin la tine, de câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își adună cloșca puii sub aripi, dar voi n-ați vrut”* (Mt.23.37). Omul poate să se împotrivească binelui, și de multe ori se împotrivește, mai ales atunci când n-are credință, ori Domnul nostru Iisus Hristos ne cheamă și la credință și la roadele credinței și la bucuria pe care au vestit-o îngerii la Nașterea Mântuitorului, la bucuria cea mare pe care a rânduit-o Mântuitorul nostru Iisus Hristos s-o aibă cei care L-au văzut înălțându-se la Cer și care s-au

întors din Ierusalim cu bucurie mare. Domnul Hristos, prin credință, ne dă chiar bucuria Lui, o bucurie care nu se șterge și în veci petrece. Cuvintele Mântuitorului nostru Iisus Hristos rostite înainte de sfintele pătimiri sunt cuvinte aducătoare de bucurie, căci a zis Domnul Hristos: "V-am spus acestea, pentru ca bucuria mea să fie întru voi și bucuria voastră să fie deplină" (In.15,11), și a mai zis Domnul Hristos: "Iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră, și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi" (In.16,16). S-au bucurat ucenicii văzând pe Domnul Hristos înviat și s-au bucurat cei doi călători care mergeau spre Emaus, fiind împreună călători cu Domnul Hristos, când inima lor era arzând când le vorbea pe cale Mântuitorul lumii. S-au bucurat cei ce l-au văzut înălțându-se la cer și s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare și toate acestea s-au întâmplat pentru că au avut credință în Domnul Hristos.

Iubiți Frați și Surori, Prea Cucernici Frați Preoți,

Și noi trebuie să ne bucurăm. Și noi suntem chemați la bucurie, și noi suntem chemați la liniște, și noi suntem chemați la pace, și noi suntem chemați la despovărare, și noi suntem chemați la unitate și ascultare, și noi suntem chemați să sărbătorim nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și dacă avem conștiința curată putem să sărbătorim aceasta nu numai la vremea hotărâtă pentru prăznuire, ci în toată vremea, pentru că Sfântul Ioan Gură de Aur spune că ceea ce face sărbătoarea este conștiința curată. Ai conștiință curată, ești în sărbătoare în toată vremea; n-ai conștiință curată, nici la sărbătoare nu ești în sărbătoare.

Nașterea Domnului Hristos să ne fie de folos. Sărbători sfinte și binecuvântate tuturor.

Anul nou 2009, care se apropie, să fie pentru noi toți, un an mai bun, binecuvântat cu pace, bucurie, și plin de roade duhovnicești.

Cu părintești binecuvântări acum la ceas de aleasă sărbătoare.

La Mulți Ani tuturor.

+ IRINEU. Episcop Vicar.

Al 15-Lea *Cont. de la pag. 27*

OCA, s-a renunțat, nădăjduindu-se că, datorită vârstei Mitropolitului Jonah, nevoia de a alege un nou Mitropolit Primat al OCA nu se va manifesta decât peste mulți ani.

Majoritatea participanților la Consiliu au vorbit despre această întâlnire ca despre un moment de răscruce în viața Bisericii. Mulți delegați și invitați au împărtășit credința că ceea ce s-a împlinit s-a făcut prin lucrarea Duhului Sfânt. Într-un spirit de dialog deschis, "de a spune adevărul cu dragoste," și odată cu alegerea unui nou Mitropolit, participanții au afirmat că se pot întoarce în parohiile lor raportând că OCA a depășit un moment de răscruce și că, există multă nădejde pentru viitorul Bisericii.

Traducere după publicația de pe websiteul <http://www.oca.org> din data de 20 noiembrie 2008.

Episcopul Jonah de Fort Worth

Cont. de la pag. 24

Consiliul Episcopesc al Episcopiei de Sud, la scurt timp după ce Arhimandritul Jonah participase la întâlnirea eparhială anuală.

Arhimandritul Jonah a fost hirotonit Episcop de Fort Worth și Episcop Vicar al Episcopiei de Sud, în Catedrala Sfântul Serafim din Dallas, TX, în ziua de sâmbătă, 1 noiembrie 2008. La hirotonirea sa au participat: Arhiepiscopul Dmitri de Dallas și al Episcopiei de Sud, loțiitor al Mitropolitului Primat; Episcopul Tihon de Philadelphia și al Pennsylvaniei de Est; Episcopul Benjamin de San Francisco și de Vest; și Episcopul Alejo de Mexico City și Exarh al Mexicului.

Mitropolitul Jonah va fi instalat de către Sfântul Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe în America la Catedrala Sfântul Nicolae din Washington, DC, în data de 28 decembrie 2008.

Fie ca Domnul să binecuvânteze pe Prea Fericitul Jonah, nou ales Mitropolit al întregii Americi și al Canadei, cu mulți ani rodnici în Via Sa!

Traducere după publicația de pe websiteul <http://www.oca.org> din data de 12 noiembrie 2008.

COLINDUL BRADULUI

- Norule cu stele'n gaică
n'ai văzut pe Sfânta Maică?
De-atâta hălăduire,
de drumeagul ei n'ai știre?
Norule cu frunza rară
n'ai văzut Sfânta Fecioară?

- ... ba și eu m'am legănat
tot a freamăt luminat,
tot mereu hălăduind
când a cer, când a colind
și-am văzut-o, mare, sus,
se ruga pentru Iisus.

Timp puțin mai e'n căuș,
Pruncul n'are legănuș,
n'are fașă, scutece...
Bradul zice: "Uite ce,
Maică Sfântă, Preacurată,
trupul meu i-L fac covată,
vântul bate, tragână,
și Pruncul ți-L leagănă,
steaua'n șovăire ninge
glas nespus, dar nu-L atinge.
Prin dumbrăvile de fagi
vor veni trei regi și magi
și păstorii cu un miel
slăvind pe Emanuel.
Sterge-ți ochii de șiroaie,
iată-mi inima - cōpaie -
ca să doarmă'n cald și'n lin...
Lerui Doamne, ler... Amin.

Dumitru Ichim

SFINȚIREA BISERICII SFÂNTA CRUCE DIN SAN JOSE, CALIFORNIA

Mulțumim pe această cale Cosiliului Parohial și Reuniunii de Doamne care s-au întrecut cu pregătirile și frumoasa primire. La masă au ținut cuvântări PS Episcop Iustin, PS Episcop Irineu, IPS Arhiepiscop Nathaniel, precum și părintele Paroh Constantin Lăpuștea.

Duminică 12 Octombrie 2008, tot la biserica nou sfințită au liturghisit împreună IPS Arhiepiscop Nathaniel și PS Episcop Iustin, care, la momentul cuvenit, a hirotonit întru diacon pe seama aceleiași parohii, pe cel de-al doilea fiu al părintelui paroh, teologul Florin Constantin Lăpuștea.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, și după mai mulți ani de la înființarea acestei parohii, rugăciunile credincioșilor români din această parte a Californiei au fost împlinite prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu și prin jertfelnicia PC Preot Paroh Constantin Lăpuștea.

Sărbătoarea a început vineri seara cu Slujba Vecerniei la ora 6, la care IPS Arhiepiscop Nathaniel și PS Episcop Irineu au asistat, și care a fost slujită de PC Părinte Protopop Constantin Alecse, PC Părinte Paroh Constantin Lăpuștea și Ierodiaconul Sebastian Dumitrașcu.

Sâmbătă 11 Octombrie 2008, a avut loc Slujba de Sfințire a Noii Biserici, construită din temelie și împodobită cu iconostas sculptat și pictură bizantină, după tradiția bisericilor din România. La acest important eveniment din viața parohiei Sfânta Cruce, au participat IPS Arhiepiscop Nathaniel, PS Episcop Iustin Sigheteanu invitat special pentru această ocazie din România, și PS Episcop Irineu de la Vatra Românească dimpreună cu un sobor de preoți și diaconi, unii locali, alții veniți în vizită. Un număr impresionant de credincioși au venit să cinstească această zi importantă din viața bisericii. După rânduiala târnosirii și așezarea Sfintelor Moaște în Sfânta Masă, a urmat Sfânta Liturghie arhierescă în cadrul căreia, PS Episcop Irineu a hirotonit întru diacon pe seama parohiei Sfânta Cruce din London, Ontario, pe fiul cel mare a părintelui Constantin, teologul Nicolae Bogdan Lăpuștea. Predica a fost rostită de către PS Episcop Iustin, care a dăruit o icoană Înalt Prea Sfințitului Nathaniel, în semn de mulțumire pentru slujirea frățească și bucuria de a fi împreună la acest eveniment istoric din viața Bisericii din America. Înalt Prea Sfințitul Nathaniel a încheiat cu un cuvânt de mulțumire. După terminarea slujbei, toți cei prezenți au fost invitați la sala socială a Bisericii Grecești, unde a avut loc masa festivă cu ocazia Sfințirii Bisericii.

Vizita P.S. Episcop Vicar Irineu în Parohia “Învierea Domului” din Hayward, CA

PS Episcop Irineu, în această duminică, a slujit la parohia Învierea Domnului din Hayward, unde a instalat ca preot paroh pe PC Părinte Octavian Mahler, biserica fiind plină de credincioși, fericiți că au un nou păstor, care să-i conducă pe calea mântuirii.

După Sfânta Liturghie arhierescă, a urmat o masă festivă în sala socială a Casei Române, iar tot în după-amiaza aceleiași zile, PS Episcop Irineu, însoțit de Părintele Octavian Mahler, de Ierodiaconul Sebastian Dumitrașcu și de Diaconul Florin Stoleru, au făcut o vizită la Mănăstirea Ortodoxă Sfânta Cruce din Castro Valley, precum și la Catedrala Ortodoxă Rusă Sfânta Maria din San Francisco, unde s-au închinat la Sfintele Moaște ale Sfântului Ioan Maximovici, făcătorul de minuni.

Mulțumim încă o dată Bunului Dumnezeu pentru binecuvântarea și bucuria duhovnicească de a participa la sfințirea noii biserici închinată Sfintei Cruci, și ridicată cu osârdia, jertfelnicia și dragostea credincioșilor ortodocși români, păstoriți cu mare vrednicie de PC Părinte Constantin Lăpuștea.

Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu

SFINȚIREA BISERICII SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA DIN LILBURN - ATLANTA, GEORGIA

În zilele de 18-19 Octombrie 2008, a avut loc sfințirea Bisericii Ortodoxe Române Sfinții Împărați Constantin și Elena din Lilburn, Georgia, construită cu multă dragoste și jertfelnicie de credincioșii români veniți în ultima perioadă în Statele Unite. În perioada construirii noii biserici, la această parohie au slujit mai mulți preoți, având fiecare aportul și contribuția lui, necesare pentru a putea împlini dorința tuturor, de a avea aici o biserică adevărată, unde să-și plece genunchii și să-i mulțumească lui Dumnezeu. În prezent, paroh este P.C. Preot Gavril Bulz, care a desăvârșit această lucrare și s-a ocupat îndeaproape de organizarea acestei mărețe sărbători, ajutat fiind de consiliul parohial și de toată comunitatea din Atlanta.

Acest eveniment a început de vineri seara, cu Vecernia de la ora 6, la care cei trei Ierarhi au asistat din tronurile arhieresti, și care a fost slujită de PC Părinte Dumitru Păun, asistat de PC Părinte Paroh Gavril Bulz, de ceilalți preoți veniți cu această ocazie și de P. Cuv. Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu. Sâmbătă dimineața la orele 9, mulțime de credincioși cu lumânări aprinse, aștepta în curtea bisericii începerea Slujbei de Sfințire și așezarea Sfințelor Moaște în Sfântul Altar. Sfințirea a fost săvârșită de către Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel împreună cu Prea Sfințitul Episcop Petroniu al Sălajului și Prea Sfințitul Episcop Irineu de la Vatra Românească, asistați de un mare sobor de preoți. După încheierea slujbei de sfințire, toți cei prezenți au intrat prin sfântul altar, după cum este rânduiala specială din ziua de sfințire a bisericii.

A urmat Sfânta Liturghie arhierescă în cadrul căreia PS Episcop Irineu a hirotonit întru Diacon pe tânărul teolog Ionuț Florin Preda, pe seama Parohiei Pogorârea Duhului Sfânt din Ridgewood, NY. Predica zilei a

fost susținută de Prea Sfințitul Petroniu, invitat special pentru acest eveniment, iar după cuvântul Prea Sfințitului Petroniu, Prea Sfințitul Irineu a oferit ca dar acestei comunități, o raclă cu părțile de Sfinte Moaște de la zece sfinți mari ai Bisericii Ortodoxe, dar care va rămâne spre amintirea Prea Sfinției Sale. Tot în cadrul slujbei de sâmbătă, IPS Arhiepiscop Nathaniel, l-a investit ca Protopop al Sudului, pe PC Părinte Dumitru Păun de la Dallas - Texas, funcție rămasă vacantă prin retragerea la pensie a PC Părinte Dumitru Sasu din Florida. Îi dorim Părintelui Protopop multă sănătate și putere să poată lucra pentru binele bisericii lui Hristos, mulți și fericiți ani.

La sfârșitul slujbei a urmat deschiderea oficială a Festivalului Românesc anual, organizat de această comunitate. Masa s-a servit în aer liber în curtea bisericii, cu mâncăruri tradiționale românești și un frumos spectacol folcloric cu artiști veniți din România, artiști locali, precum și din alte State ale Americii.

Duminică la orele 10 am, a avut loc Sfânta Liturghie Arhierescă, slujită de cei trei Ierarhi prezenți, la care au participat mulți credincioși, iar cuvântul de învățătură a fost susținut de Prea Sfințitul Irineu, care a vorbit despre Evanghelia zilei și a mulțumit tuturor pentru ospitalitate. A urmat a doua parte a Festivalului Românesc, unde au participat peste 1,000 de persoane, cu petrecere și voie bună. Felicitări și împliniri, membrilor parohiei Sfinții Împărați Constantin și Elena, Consiliului Parohial și Reuniunii de Doamne, care au făcut cinste Bisericii și Comunității, prin buna organizare, și nu în ultimul rând, mulțumiri și felicitări PC Preot Paroh Gavril Bulz și familiei sale.

Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

- Noiembrie -

Cuviosul Paisie de la Neamț 15 Noiembrie

Cuviosul Paisie de la Neamț s-a născut în Ucraina pe 21 Decembrie 1722 fiind al unsprezecelea din cei 12 copii ai unui preot. La 4 ani îi moare tatăl, iar la 12 ani este trimis să învețe teologie la Academia Movileană din Kiev. La 17 ani, atras de viața monahală, părăsește școala și familia. La mănăstirea Medvedeschi, fiind făcut rasofoar i se dă numele de Platon. Stă puțin în lavra Percesca, apoi în 1745 pleacă în Moldova. Stă un timp la schitul Trestieni unde cunoaște greutățile tinerilor începători în viața de obște. S-a întâmplat că "...a fost rânduit de egumen la bucătărie. Dar el, nefiind învățat a face mâncare și firav cu trupul, într-o zi n-a fiert bucatele îndeajuns; iar când să dea vasele jos de pe foc, a vărsat din greșală toată mâncarea pentru care a plâns mult, cerându-și iertare. În altă zi a fost rânduit să facă pâine la brutărie. Însă și aici a pățimit aceeași ispită. Căci, neștiind cum să prepare aluatul și neavând putere să-l framânte cât trebuie, aluatul n-a mai dospit. Apoi, venindu-i un frate în ajutor, l-a frământat din nou. Dar în cuptor, neștiind să potrivească focul, toată pâinea a ars pe vatră." (Viețile sfinților pe Noiembrie) Peste mulți ani, când avea să devină stareț, amintindu-și acestea, Cuviosul Paisie îi îndemna pe călugări să aibe răbdare cu cei începători. După un timp Cuviosul Paisie s-a mutat la mănăstirea Cârnău, apoi a plecat la Sfântul Munte Athos unde a trăit patru ani în pustie. Aici a fost călugărit primind numele de Paisie, apoi a primit preoția și a fost numit stareț la Schitul Sfântul Ilie.

În 1763 Cuviosul Paisie se mută împreună cu soborul său la Mănăstirea Dragomirna unde stabilește regulile acestei mănăstiri. Printre altele se spune despre dânsul că "...dacă vreunul din călugări, din lucrarea vrăjmașului, nu voia să-l ierte pe fratele său până seara, starețul îl îndepărta din sobor, îl oprea să zică Tatal nostru și nu-l lăsa nici pe pragul bisericii să pășească, până nu se smerea și-și cerea iertare." (Viețile Sfinților pe Noiembrie). Prin grija cuviosului Paisie mănăstirea Dragomirna a ajutat mulți oameni năpăstuiți de război dându-le mâncare și loc de dormit. În 1778 nordul Moldovei inclusiv Mănăstirea Dragomirna sunt luate de imperiul austriac și Cuviosul Paisie se vede nevoit să plece la Mănăstirea Secu, iar în 1779 este numit stareț la Mănăstirea Neamț.

Ca stareț al mănăstirii Neamț, Cuviosul Paisie s-a îngrijit nu doar de viața spirituală a călugărilor din mănăstire ci și de nevoile spirituale ale mirenilor ce veneau să se roage. S-a ocupat de ajutorarea săracilor și îngrijirea bolnavilor, nu doar a călugărilor ci și a mirenilor. Petrecea mult timp la capul muribunzilor, rugându-se pentru ei și încurajându-i. El a pregătit

traducători și a organizat traducerea multor cărți de religie care au fost trimise chiar și în alte țări. "Prin scrierile și traducerile sale filocalice, prin numeroșii săi ucenici răspândiți în toate țările ortodoxe și prin frumoasa rânduială monahală de la mănăstirile Dragomirna, Secu și Neamț, Cuviosul Paisie devine unul din cei mai iscusiți dascăli ai rugăciunii și povățuitori de suflete din ultimele secole" (Viețile Sfinților pe Noiembrie)

Sfântul Paisie de la Neamț a trecut la Domnul pe 15 Noiembrie 1797. El a fost canonizat ca sfânt în 1988 și este sărbătorit pe 15 Noiembrie în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- Oare nu am răs vreodată de familiile cu mulți copii? Oare nu i-am numit pe părinții cu mulți copii "nebuni, inconștienți, demodați" și nu am răs de copiii lor pentru că nu au haine la fel de scumpe ca ale copiilor noștri? Ce s-ar fi întâmplat dacă părinții Cuviosului Paisie de la Neamț ar fi oprit nașterea celui de al unsprezecelea copil pe motiv că "avem deja destui copii"? Dar, oare, câți potențiali oameni de știință, preoți, doctori, au fost uciși în zilele noastre, înainte de a se naște, pentru că părinții vor să fie "moderni"? Nu cumva printre copiii omorâți în pântec de societatea modernă se află și cei ce ar fi trebuit să devină vindecătorii de cancer?
- După moartea soțului, mama Cuviosului Paisie de la Neamț a rămas singură să-și crească mulții copii. Și cu ajutorul lui Dumnezeu, copiii, fiind crescuți cu iubire, evlavie și ascultare de Dumnezeu, au crescut copii buni cum ne-am dori cu toții. Oare avem noi încredere totală în Dumnezeu și știm că dacă ne rugăm Lui să ne povățuiască și să ne ajute în creșterea copiilor, vom primi ajutorul cerut? Dar știm noi că pentru a primi acest ajutor trebuie să muncim și noi și să facem tot ce putem să ne creștem copiii în spiritul credinței creștine? Cum să creadă copilul în Dumnezeu dacă nimeni nu-i vorbește de El, nimeni nu-l duce la biserică, nimeni nu-l învață să se roage, niciunul din părinți nu-și practică religia, iar bunicii "nu vor să se bage"?
- Cuviosul Paisie de la Neamț cerea nu doar citirea Bibliei ci și aplicarea în practică a celor citite. În sfânta evanghelie de la Matei, capitolul 5, versetele 23 și 24 citim: "*Deci, dacă-ți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aminti că fratele tău are ceva împotriva-ți, lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, mergi mai întâi și te împacă cu fratele tău și numai după aceea întoarce-te și adu-ți darul.*"

Cont. la pag. 36

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

- Decembrie -

Sfântul Ignatie Teoforul 20 Decembrie

Sfântul Ignatie a trăit pe vremea împăratului Vespasian și a împăratului Traian. Nu se știe prea mult despre copilăria sa. Numele "Teofor" se poate traduce în două feluri. O traducere ar fi "purtatul de Dumnezeu" și se explică prin faptul că pe vremea când era copil a fost luat în brațe de către Domnul nostru Iisus Hristos: "Și chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: Adevărat vă zic vouă: de nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor. Deci cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția cerurilor. Și cine va primi un prunc ca acesta în numele meu, pe mine mă primește. Iar dacă va sminti cineva pe unul dintr-aceștia mici care cred în Mine, mai bine i-ar fi lui să i se atârne de gât o piatră de moară și să fie afundat în adâncul mării." (Matei 18, 2-6). Altă traducere ar fi că L-a purtat pe Dumnezeu în suflet.

Se știe că Sfântul Ignatie Teoforul i-a cunoscut pe sfinții apostoli. El a fost episcop al Antiohiei. Ignatie e cel care a introdus cântarea antifonică a psalmilor în biserică.

Împăratul Traian, fiind înștiințat că aceia care sunt creștini nu vor să aducă jertfă zeilor, a ordonat arestarea și pedepsirea creștinilor. În timpul unui val de persecuții, episcopul Ignatie Teoforul a fost arestat împreună cu alți creștini și dus la judecată. Stând ferm pe poziția sa de creștin, Ignatie a fost condamnat la moarte. Pentru ca martirajul sfântului să nu întărească mai mult pe creștinii din Antiohia și în același timp cu intenția de a da mai multă coloratură festivităților din Roma s-a hotărât ca Ignatie Teoforul să fie dat mâncare fiarelor în amfiteatrul din Roma în timpul serbărilor ce urmau să se facă pentru sărbătorirea victoriei împăratului Traian asupra dacilor. În lungul său drum spre Roma, dus în lanțuri și păzit de ostași aspri, Sfântul Ignatie a fost întâmpinat de reprezentanți ai multor biserici creștine, discutând cu aceștia problemele bisericilor din vremea aceea și trimițând prin ei scrisori către biserici. Aceste scrisori, de o importantă valoare spirituală purtau sfaturi pentru îmbunătățirea vieții spirituale și arătau dorința sfântului Ignatie de a muri ca martir pentru Hristos, prin aceasta dobândind viața veșnică. Nici pic de frică de moarte nu se găsește în scrisori, ci o enormă dragoste pentru Dumnezeu. În scrisoarea sa către Romani, Ignatie a cerut creștinilor să nu intervină pentru iertarea sa. "La nimic nu-mi vor folosi desfătările lumii, nici împărăția veacului acestuia. Mai bine-mi este să mor în Hristos Iisus decât să împărățesc marginile pământului. Pe Acela îl caut Care a murit pentru noi; pe Acela îl vreau, Care a înviat pentru noi. Nașterea mea mi-i aproape.

Iertați-mă, fraților! Să nu mă împiedicați să trăiesc, să nu voiți să mor! Nu-l dați lumii pe cel care voiește să fie al lui Dumnezeu, nici nu-l amăgiți cu materia! Lăsați-mă să primesc lumina curată! Ajungând acolo voi fi om! Îngăduiți-mi să fiu următor al patimilor Dumnezeului meu! Dacă-L are cineva în el, să se gândească ce vreau și să aibă milă de mine, pentru că știe cel care mă apără." (Ignatie către Romani, Capitolul VI , Din scrierile Părinților Apostolici, București, 1979).

Sfântul Ignatie Teoforul a fost mâncat de animale în Amfiteatrul din Roma, rămânându-i doar oasele mari și inima. Deoarece Sfântul Ignatie se numea Teofor adică "purtătorul de Dumnezeu" (a doua posibilitate de traducere a numelui) și pentru că tot timpul afirma că îl poartă pe Iisus Hristos în inima sa, după martiraj "..." *i s-a tăiat inima în bucăți și fiecare bucată purta, scris cu litere de aur, numele lui Hristos.*" (Scrierile Părinților Apostolici, București, 1979). Moaștele sfântului au fost luate de creștini și duse într-o biserică din afara cetății, iar apoi, din ordinul împăratului Teodosie II au fost duse în Antiohia.

Sfântul Ignatie Teoforul se sărbătorește pe 20 Decembrie în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- În Evanghelia după Matei scrie: "Și chemând la Sine un prunc..." (Matei 18,2), deci, Iisus Hristos l-a chemat la Sine pe prunc (adică pe copilul Ignatie), iar acest prunc l-a ascultat pe Iisus Hristos și a venit la El. Oare nu cumva Iisus Hristos îi cheamă și pe copiii noștri, iar ei refuză să se ducă? Oare nu cumva și noi suntem chemați de Iisus Hristos și ne facem că nu auzim, refuzăm să răspundem sau zicem: "Lasă, întâi să-mi trăiesc viața și voi veni mai târziu când voi îmbătrâni"? Nu cumva ar trebui să fim mai atenți și noi și copiii noștri să auzim când suntem chemați și să-I deschidem ușa lui Iisus când bate la ușa inimii noastre?
- Copilul Ignatie a fost chemat de către Iisus Hristos pentru că se afla în apropierea Lui. Dar cine l-a dus pe acest copil în apropierea lui Iisus Hristos? Nu cumva părinții lui? Poate părinții, poate o bunică, în orice caz copilul a fost dus de cineva care avea grijă de el. Ne-am făcut noi datoria de a ne duce copiii în apropierea lui Iisus Hristos? Cum să audă copilul chemarea dacă este ținut departe de Dumnezeu? De câte ori l-am dus la biserică, cât de mult l-am învățat despre religia noastră, cât de des

Cont. la pag. 36

Educarea Creștină a Familiei

— Noiembrie —

Cont. de la pag. 34

ne-am rugat ca familie, cât de mult știe să se roage? Pe de alta parte: cât de mult se uită la televizor, cât de mult trăiește în lumea internetului, câtă literatură anticreștină a citit? Cum poate un copil să reziste singur într-o lume care interpune atâtea tentații și atâtea blasfemii între el și Dumnezeu? Oare am luptat noi din toate puterile, absolut din toate puterile pentru a ne salva copiii? Viața nu este ușoară și lupta e pe viață și pe moarte, dar nu e vorba de viața biologică, stricăcioasă ci de viața eternă sau de moartea eternă a sufletului. E impresionantă seninătatea cu care primea Sfântul Ignatie Teoforul sentința la moarte biologică, martirică, știind că după aceasta îl aștepta fericirea vieții veșnice în Iisus Hristos.

- Pe Sfântul Ignatie Teoforul, *“Când era adus spre mâncarea fiarelor și avea neîncetat în gura lui numele lui Iisus Hristos, l-au întrebat păgânii pentru ce pomenește neîncetat cu gura sa acel nume? Sfântul a răspuns cum că are în inima sa scris numele lui Iisus Hristos; deci cu buzele mărturisește pe acela pe Care de-a pururea îl poartă în inimă.”* (Viețile Sfinților pe Decembrie). Sfântul Ignatie Teoforul a avut într-adevăr numele lui Iisus Hristos înscris în inima sa. Dar oare ce purtăm noi în inimile noastre? Măcar simbolic îl avem noi pe Domnul nostru Iisus Hristos în inimile noastre, în gândurile noastre, pe buzele noastre? Hai să vedem: în gânduri avem grija pentru plata ratelor la împrumuturile făcute, ultimele știri de la televizor și răspunsurile pe care trebuie să le trimitem prin e-mail; în inimile noastre avem gelozia pentru vecinul care și-a cumpărat o casă mai scumpă, ura pentru rudele noastre și nefericirea că nu avem niciodată destul; pe buzele noastre avem bârfa, înjurăturile, blasfemiile. Ne putem schimba? Da. Istoria creștinismului ne dă multe exemple de suflete pe cale de a fi pierdute, care s-au întors la Dumnezeu. Vrem să ne schimbăm? La aceasta doar noi putem da un răspuns. Iisus Hristos ne cheamă; noi trebuie doar să-I răspundem.

Maica Preoteasă

împărtășanie să ne cerem iertare de la toți ai casei. Și, ceea ce ne uimea pe noi copiii, este că până și părinții noștri, mama și tata, înainte de a merge la împărtășanie își cereau iertare unul de la celalalt apoi își cereau iertare de la noi copiii, de la fiecare în parte spunând ”iarta-mă, poate ți-am greșit cu ceva”. Eram cea mai mică, mama era pentru mine simbolul perfecțiunii, nici nu-mi imaginam că mi-ar fi putut greși cu ceva, dar faptul că își cerea iertare de la mine mă lega și mai mult de dânsa și îmi dădea curajul să-mi cer și eu iertare de la frații mi mari cu care, în mod sigur mă mai certasem și aveam în gând o răzbunare la care acum renunțam.

- E tare greu să fii părinte, dar e greu să fii și copil. Și cum să înveți să ierți dacă nimeni nu te învață? Pe vremea noastră conflictele între copii se rezolvau cu câțiva pumni sau o piedică, dar știți cât de violente au devenit bătăile din ziua de azi? Ne-am învățat copiii să evite conflictele și în primul rând să nu provoace ei pe alții? Stiu copiii noștri că a râde de alți copii pentru că au un handicap, pentru că au haine mai ieftine, pentru că nu-s prea isteți, nu numai că nu este creștinește, dar poate duce la un conflict uneori chiar mortal? Știu copiii noștri că exista unii oameni pe care dacă îi necăjești prea mult, la un moment dat nu se mai pot controla și este mai bine să-i lase în pace sau să treacă cu vederea lucrurile mai mici pentru a evita un conflict din care nimeni nu are de câștigat? Știu copiii noștri că omul deștept nu e cel care știe să se bată ci cel care știe să evite bătaia? Dar știm noi ce se întâmplă în viața din afara familiei (la școală, cu prietenii) a copiilor noștri? Încercăm să stăm de vorba cu ei? Copiii noștri știu că îi iubim și au încredere în noi să ne spună adevărul? Să ne rugăm la Dumnezeu să întărească legătura dintre noi și copiii noștri.

Maica Preoteasă

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

CHANGE SERVICE REQUESTED

Educarea Creștină a Familiei

— Decembrie —

Cont. de la pag. 35

Oare nu ni s-a întâmplat și nouă să mergem la biserică fiind certați cu cineva? înainte de a merge la Sfânta împărtășanie am încercat să ne împăcăm cu toți vrăjmașii noștri sau măcar, la spovedanie i-am spus preotului dacă suntem certați cu cineva pentru ca dânsul să ne sfătuiască ce este de făcut? Mama, Dumnezeu să o ierte, ne învățase pe noi copiii, ca întotdeauna înainte de a merge la